

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hétre 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hétre 2 k. 40 f.

ÁRTERVEK:
6-hatásos pont sor egyszer 20 fl.
másként következők 15 fillér.

Nyitási díj 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 567.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Péntek, november 9.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vesérezik: Polgári törvénykönyv.**
- A képviselőház ülése.**
- Aradmegye közgyűlése.**
- Az örvény császárné meghalt.**
- A primadonna reklámja.**
- Halál a vasúti sínekon.**
- Egy vers története.**
- Négy koporsó két nap alatt.**
- A megye pöre az állam ellen.**
- Hegedűs Sándor Aradon.**
- A bankár ur üszömei.**
- Tárcza: Margit házassága.** Irta: Gottier L.
- Regény-Csarnok: A kételkedő ember.** Irta: Groller Balduin.

Polgári törvénykönyv.

Arad, november 8.

Egyelőre még csak a joggal foglalkozók körében fog visszhangot kelteni az az esemény, hogy a magyar általános polgári törvénykönyv első előadói tervezete megjelent. A nagy közönség hideg közönyt fogadja ezt az eseményt, mintha nem is illetné.

Ma még nincs érzéke a közönségnek és a társadalomnak a polgári törvénykönyv jelentősége iránt, néhány esztendő múlva azonban, mire a törvénykönyv a szakkritika retortáin átjutva, az életbe léptetés felé fog közeledni, be fogja látni a nagyközönség, hogy ennek a törvényalkotásnak társadalomformáló jelentősége is van, de hatásának mindenestre társadalmat konszolidálóknak kell lenni.

Érdemes azonban, hogy nemcsak társadalmi, de szak szempontból is szóljunk valamit e törvénytervezetről. Merjük hirdetni, hogy szak szempontból a magyar jogfejlődés történetében korszakalkotó tény e törvénytervezet megjelenése. Évszázadok jogfejlődésének és kodifikáló törekvéseinek maradandó foglalatja leszen az ebből alakuló törvény. Verbőczy *Hármaskönyve* óta alig jelent meg számunkra ennél fontosabb törvénytudományi munkát, mert valamint Verbőczy könyvei a szabályozatlan s változékony magyar jogot akarták szabályozni, épp úgy az állandóság nélkül való magyar magánjogi jogszolgáltatásnak modern és rendszeres megrögzítése óhajt lenni az új polgári törvénykönyv.

A jelen század kétségkívül buzgó törvényalkotási munkájában mindig kísértett ennek a polgári törvénykönyvnek az eszméje, de annyi időnk s nyugalomunk nem volt, hogy megalkothattuk volna ezt a törvénytervezetet. Hiába volt Deák Ferencz nyugodt, méltóságos biztatása, Kosuth Lajos lelkes követelőzése s hiába fáradt, buzgólkodott ez a két nagy férfiú köré csoportosult kitűnő gárda: a magyar polgári törvénykönyv nem jött létre már csak azért sem, mert a magánjog intézményeihez még szívósabban ragaszkodott az ország, mint a közjogiakhoz. Egynémelyikétől meg tudtunk válni liberális felbuzdulásunkban, amazokhoz görcsösen ragaszkodtunk.

Mégis, ha még néhány évi munka-

ideje maradt volna e két nagy férfiúnak s munkatársainak, talán megteremtett volna a polgári törvénykönyvnek legalább tervezete, amint megteremtett a büntetőjogé. De a szabadságharc viharai elsöpörték a törvényalkotó munkát; egy-két év és egyszerre jogerejüvé vált nálunk egy akkor még sok tekintetben tökéletes kodex, az osztrák polgári törvénykönyv.

Ez szabályozta nálunk a jogéletet, rendet teremtett volna a zavaros jogéletben, de minden áldásos hatása mellett sem kellett. Mihelyt csak szellője támadt az alkotmányos érának, mihelyt csak színét is visszanyertük az önrendelkezésnek az októberi diploma idején, egyszerre leráztuk magunkról az osztrák polgári törvénykönyvnek nyögét s az országbirói értekezlet révén egy csapásra visszaállítottuk a régi ősi magánjogi jogviszonyokat, melyek bárha kuszák és avultak voltak, de eredetien magyarok. A császári páténsel behozott jeles osztrák munkátot pedig, amilyen egyszerre ránk rótták, olyan egyszerre kivetettük. Annyi higgadtságunk azonban még volt, hogy egy-két intézményt, amelyek nélkül a mai jogélet el sem lehet, mint a telekkönyvi intézmény, megtartottuk, de az országbirói értekezlet égése alatt, a császári páténsnek örve helyett.

Alkotmányos éránkban állandó gondja volt az igazságügyi kormányoknak a polgári törvénykönyv megteremtése. Többféle részlet-elaboratum látott napvilágot, de

TÁRCZA.

Margit házassága.

Irta: Gottier Lajos.

Rekkenő meleg nyári nap után alkonyodik a faluban. Bathódy Mihály egy ingujjban áll az udvaron aratói között, egyenkint számolva markukba a megérdemelt díjat. Bevégezték az aratót. Egy pirosképű parasztleánnyal addig mókázik, míg az vihogva szól reá:
— Maradhasson az ur!

Aztán, hogy kifizette őket, dalolva mennek el.

Danájuk mindig halkabban hallatszik, lassankint csöndes lesz az udvar s megszólalnak az est proletár dalnokai: a tücskök. A konyhából kihallik a tűz pattogása, a vén szakácsné meg kikiált a nyitott ajtón:

— El is feledtem mondani: levelet hoztak ma délután a nagyságos urnak, míg kint volt a tanyán. Oda tettem az íróasztalra.

Bathódy őszinte örömmel olvassa a levelet, melyben egy régi jó barátja értesíti, hogy elfogadja meghívását s néhány hetet a nyáron nála tölt. Tarczalközy Béla, nőtelen fiatal ember. Alig harmincz éves és már is járásbíró. Messze innen, túl a Tiszán valahol.

Másnap alkonyatkor már ott várja barátját a kis falusi állomáson, s hogy megérkezik, őszinte szeretettel borulnak egymás nyakába.

— Ne vedd rossz néven, hogy most mindjárt, mielőtt haza mennénk, máshová viszlek. Névestére megyünk Konda Péterékhez. Igen kedves család. Az öreg nagyon gazdag s két szép leány van a háznál. Bejelentetem érkezésem s téged is várnak.

— Rendelkezésedre állok, szól a vendég, mialatt fölülnek a kis kocsiba s Bathódy kezébe veszi a gyeplőt.

Többet aztán nem is beszéltek Kondáékról. Inkább régi emlékeiket ujitották föl az alatt a fél óra alatt, míg a Konda-kastélyhoz értek.

A házigazda magyaros vendégszeretete annál inkább kellemesen lepi meg Tarczalközyt, mert teljesen idegen ezen a vidéken. Az egész kastély tele van vendéggel. A szép járásbíró (a hogy a nők titokban rögtön elnevezték) általános érdeklődés tárgya lett. Karcsu növésű, magas, izmos férfi, sugár szőke bajusszal. Kék szemében a bizonyos szigorú tekintettel, mely annyira imponál a nőknek. Fesztelen modorával teljesen otthon érzi magát az idegen környezetben s alig hogy tul esett a bemutatásokon, máris udvarolni kezdett az egyik házi kisasszonynak. — El sem mozdult mellette.

De hát az nem is csoda, mert Konda Margit érdekes egy szép leány ám!

Olyan se nem szőke, se nem barna. A kit ép úgy lehet hamvas szőkének, mint gesztenyebarának mondani. A szemei meg olyan csodálatosan változó fényűek, hogy ismerősei álta-

lában fekete szeműnek tartják. Pedig akire majd egyszer szerelemmel fog rámosolyogni, az soha többé nem fogja elfelejteni a Konda Margit szemének édes, bűvös, rejtelmes mély tűző kékségét. . . A modora is olyan, hogy soha sem lehet véle tisztában az ember. Majd ábrándosan komoly, tartózkodó, leányos, hogy a másik perczen asszonyos kacérságnak adjon helyet.

Ugy éjjel felé, épen asztalbontás után voltak s felszabadulva a hosszú társas étkezés nyüge alól, kiki iparkodott egyéni hajlamait érvényesíteni. Margit kiment a kastély verandájára, hogy ott felüdüljön a hűs esti szellőn. Kiállhatatlan hőség lévén odabent. Leült a hintaszékbe s lehunytt szemekkel, legyezgetve lángoló arcját, teljesen átengedte magát a dolce farniente gyönyörűségének. A zene halkán át-sűrődve hallik ide a távol eső ebédlobból. Feje fölött ragyogó, csillagos égboltozat, lent a lámpionokkal kivilágított kastélypark, melyben még senki sincs.

Összerezzen, mikor Tarczalközy — aki egész este el nem mozdult mellőle — égő szivarral szájában, kilép a verandára.

— Nem zavarom?

— Dehogyan is. — Foglaljan helyet. Csodálom, hogy senkinek sem jut eszébe a parkba lemenni, mikor olyan nagy hőség van odabent.

A férfi némán ül le, kissé fölzigatva a pezsgő és zene által s kissé meghatva a miatt, hogy most kettecskén vannak itt ez-

mélyebb nyomokat nem hagyott a szakörökben sem. Kisebb-nagyobb részletmunkálatok törvénynyé is váltak, de ezek csak kirívóbbá tették a hiányokat. A legutóbbi évtized kormányai vették azután teljes gondjukba a polgári törvénykönyv ügyét. Szilágyi Dezső erélyesebb kezdeményezése után Erdély Sándor látott hozzá a munkához s végre most Plósz Sándor különös gondnal foglalkozva az ügygel: íme az első teljes tervezet kezeink között van.

Majdnem négyezer szakasz. Laikusnak elrettentő, szakembernek nagy tömegével ijesztő s mégis lelkesítő munkálat. Felemelő tudat, hogy kezeink között van végre-valahára ez az alkotás és a nagy kulturnemzetek kódexei mellé helyezhetjük.

A kulturában nagy lépéssel törtettünk előre e törvényalkotás révén, melyre mint önálló, eredeti, nemzeti alkotásra büszkék lehetünk.

Jogi életünk szebb jövőnek néz immár elébe. E szebb jövőnek hajnalhasadása ez a rideg négyezer paragrafus. (n.)

A képviselőház ülése.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, november 8.

Ma már teljesen megcsappant érdeklődés mellett folytatta a képviselőház a trónörökös házasságáról szóló törvényjavaslatnak a tárgyalását. A karzat is megritkult, a völgy még inkább.

Rakovszky István kezdte meg a vitát, szakgatott, teljesen élvezhetetlen előadásban fejtegette a morganatikus házasságok történetét. Most derült ki igazán, milyen rossz szónok a néppárt legagilisabb, legsrangviniusabb szónoka. Különben beszédének első fele csupa idézet volt. Azután szünetet kért, a mely után már kissé érdekesebben beszélt és élesen állást foglalt a morganatikus házasság ellen. Beszéde kissé meglepő volt, de sietett is kijelenteni, hogy a maga nevében beszél.

Utána Pulszky Ágost beszélt, mint mindig,

zel a csodálatos szép leánnyal, a kinek létezését ez előtt pár órával még csak nem is sejtette.

Néhány percig szótlanul ülnek egymás mellett, s a lány nem akarja észrevenni az ifju makacs, átható tekintetét, melyben bizonyos merész vágy nyilvánul. Bár boszankodik e miatt. Most hirtelen hűvös szellő támad s belékapaszkodik a lány hullámos hajába, kikapva onnan a piros szegfűt, mely a Tarczalközy lábaihoz esik.

Egyszerre nyulnak utána, de a férfi ügyesebb, mert elkapja a virágot.

— Nekem adja?

Margit vállat von. Az ifju megragadja kis kezét s forró csókot nyom reá. Csak egy pillanatig tartott, hogy Konda Margitot megszállta a maliczia démona, de ez a pillanat elég volt arra, hogy ajkaira adja a szót:

— Nézze csak Tarczalközy. Figyelmeztetni akarom magát valamire. Valószínűleg tévedésben van, a mikor így első találkozáskor élet-halálra kezd udvarolni nekem. Félek, hogy rosszul értékesíti idejét, s a mellett Ilona hűgomat teljesen elhanyagolja, pedig neki szoktak ezek az arany-ifjak ilyen mohón udvarolni. Mert tudnia kell — s szép szája körül szarkasztikus mosoly keletkezett — hogy én teljesen szegény leány vagyok. — Engem mint árvát vett házához a nagybátyám. Ilona ellenben a gazdag Konda Péter egyetlen gyermeke. Első parthie a vármegyében. Próbáljon nála szerencsét.

Tarczalközy úgy meg van lepve a leány cinikus lehűtő beszéde által, hogy a nyelve megtagadja a szolgálatot. De ez csak egy pil-

lányt tart. Gyors észjárásával, a másik percében már teljesen ura a helyzetnek, mi alatt fölemelkedik ültéből s nyugodtan szembe nézve Margittal, tiszta, csengő hangon felel neki:

— Köszönöm szives felvilágosítását. En mint idegen csakugyan tájékozatlan voltam. Mert hajlamaim, igényeim tényleg nem olyanok, hogy szegény leányt ohajtának nőül venni. Gyűlölöm a szentimentalizmust, és sohasem rajongtam azért a bizonyos kunyhóért, melyben két szív boldogítja egymást.

Elnök: Tallián Béla.

A kormány részéről jelen vannak:

Szell Kálmán miniszterelnök, Plósz Sándor, Gróf Széchenyi Gyula és Cseh Ervin.

A jegyzőkönyvet hitelesítik.

A trónörökös házassága.

Rakovszky István: Előbb is a morganatikus házasságról beszél. Kijelenti, hogy az ilyen házasságot 1723 előtt sokkal liberálisabban értelmezték, mint most. Ismerteti a német fejedelemségekben régebben előfordult morganatikus házasságok történetét és hosszabb idézeteket olvas fel németül az e tekintetben hozott fejedelmi intézkedésekből. A német birodalmi császári törvény értelmezése felől szerinte Szilágyi tévedésben van, mert ez a császári házi törvény mindenkire vonatkozott és döntő volt, csupán a császárra nem, aki akár pomerániai házból való leányt is elvehetett feleségül és utódai a trónra jogosultak voltak, de a kisebb fejedelmek ezt nem tehetők, mert ezek csak egyenrangú házasságot köthettek. Mindezt hosszabb és mindig német idézetekkel bizonyítja. És azután szünetet kér.

Szünet után

Rakovszky István folytatja: Kijelenti, hogy nem a pártja, hanem a saját nevében beszél. És ő a morganatikus házasságot barbár, ő germán szivtelen, még a szülői szeretetet is kirekesztő intézménynek tartja. (Élénk helyeslés és tetszés a szélső és baloldalon.) A magyar ősi szokás szerint mindig megbecsülte nejét, azt felemelte, akármilyen származású is volt s a míg a németek, ha jobbágyt vettek el feleségül, az asszony és a gyermekek jobbágyok maradtak, a magyar nő, ha jobbágyt volt is azelőtt, nemessé vált, ha ura az volt és gyermekeik is nemesek lettek. A magyar özvegy nő liberális kiváltságokkal bírt. Már most a kormány és a többség mégis ilyen morganatikus házasságot akar most becikkelyezni. Teszi pedig azt nem egy konzervatív, vagy felekezeti párt, hanem a liberális párt. (Tetszés és taps a szélbalon.) A miniszterelnök csak egyes szemelvényeket olvasott fel a házi törvényből. Ő, Rakovszky, az összes német fejedelmek házi törvényeit bemutatja, pedig szóló nem miniszter. Hiszen minden házitörvény mindenütt be van cikkelyezve. Még azt is megmondhatná például, hogy a würthembergi özvegy fejedelemné mennyi szalonkát kap évenként a szerint, hogy a trónörökös-e az utód

vagy nem. Az előbbi esetben 40, az utóbbiban 30 szalonkát kap évenként. (Derűtség.)

Deák Ferencz értelmezésével és az 1723-iki I. II. és III. t. czikkkel teljesen ellentétben van a többség, a midőn ezt a javaslatot becikkelyezni akarja, ő elismeri a trónörökösnek azt a jogát, hogy nyilatkozatokat tehessen tetszése szerint, de ha e nyilatkozat a törvényhozás ajtaján kopogtat, akkor neki is és minden törvényhozónak kötelessége meghunyászkodás helyett éppen az ország érdekében megvitatni, helyes-e ez a javaslat, vagy nem? (Tetszés.) A midőn a miniszterelnök visszautasítja Zichy János gróf határozati javaslatát, akkor bebizonyítja, hogy csak alkotmányosdit játszik. A javaslatot Zichy határozati javaslatával fogadja el. (Gyenge helyeslés a baloldal néhány padján.)

Pulszky Ágost mindenekelőtt Rakovszkyval vitatkozik s azt bizonyítja, hogy e javaslat nem a dinasztia érdekében hozatott ide, hanem azért, mert a miniszterelnök ezuttal is be akarta bizonyítani törvénytisztelét. Rakovszky hiába akarja megdönteni a jobb oldalról elhangzott törvényt magyarázatot és hasztalan hivatkozik Deákra, mert Szilágyi Dezső (Élénk éljenzés) világosan kifejtette éppen Deáknak a közjogi elméletét és a trónutódlás körülményeit és jogosult- vagy jogosulatlanságát. (Helyeslés.)

Tiltakozik Rakovszkynak azon állítása ellen is, mintha a magyar király primus inter pares volna. Ez előfordult Lengyelországban, más némely államban is, de a magyar király soha senkivel sem volt egyenlő. (Igaz! Ugy van! Helyeslés jobbról.)

A magyar király mindig felette állott az országnak és a nemzetnek.

Rakovszky felhozta a német fejedelmek morganatikus házasságait és házi törvényeit. Szeretne azokra reflektálni, de előbb utána kellene néznie.

Rakovszky: Bátisan megbizhat bennem!

Pulszky: Nem erről van szó, hanem sok dolgot meg tudna czáfolni. Deák: Rakovszky szintén sokszor félreérti. Magyarazza az 1723-iki törvényt.

Rakovszky: Ezt is rosszul mondja, Deák másként mondta.

Pulszky: Rakovszky nagy tévedésben van, amikor Deák beszédeinek egyes passzusait szakítja ki. Egész összességükben kell azokat megbíráltni.

Pélszky, hivatkozva Szilágyi Dezső közjogi fejtegetéseire, a javaslatot elfogadja.

Rakovszky polémiája és Pulszky válasza után az ülés véget ért.

Pichler Győző holnapra halasztotta beszédét.

lanatig tart. Gyors észjárásával, a másik percében már teljesen ura a helyzetnek, mi alatt fölemelkedik ültéből s nyugodtan szembe nézve Margittal, tiszta, csengő hangon felel neki:

— Köszönöm szives felvilágosítását. En mint idegen csakugyan tájékozatlan voltam. Mert hajlamaim, igényeim tényleg nem olyanok, hogy szegény leányt ohajtának nőül venni. Gyűlölöm a szentimentalizmust, és sohasem rajongtam azért a bizonyos kunyhóért, melyben két szív boldogítja egymást.

Aztán meghajtja megát, sarkon fordul és távozik.

A meglepetés sora most Margiton van. Mindent várt, csak ezt nem. Könnyen szokott elbánni a férfakkal. Nem sietett férjhez menni. Higgadtan mérlegelte a helyzetet s tudta, hogy házasságával bajosan csinál előnyös cserét, — hacsak valami kiváló párti nem kínálkozik, mert szegény leány létére, a vagyonság minden előnyét élvezte dus gazdag nagybátyja házában. S hacsak úgy akárhogy megy férjhez, az a néhány ezer forint, a mit esetleg nagybátyjától kaphat, — nem kárpótolja őt.

Nem első eset, hogy ilyen kiméletlenül bánt el udvarlójával. Ez előtt két évvel Ischlben voltak. Itt egy fiatal hadnagy, — valami német katona báró — vetette ki utána a hálót. Gondolva, hogy a „fische magyarin“ pénzével megárolyozza kopott családi csimerét. (Ilona még gyermekleány volt.) Csakhogy annál Margit teljes diadalt aratott, mert szokott cinikus modorával csak akkor villágoztotta föl a helyzetről, mikor a szerelmes lovag már meg is

kérte kezét. A jó német — iparkodott meglepetését palástolni s minekutána biztosította Margitot változatlan, örök szerelméről, rá következő éjjel megszökött. Soha többé hírét se hallották. Magit pedig tovább tetszelgett magának a hamupipóke szerepében várva a tündér, királyfit, aki majd annak idején eljön érte.

Hogy magára maradt az erkélyen, bosszusan ugrott föl a hintaszékről s két kezével megfogva a korlátot, lebámult a parkba, mely lassanként megtelt társasággal. Az Ilona fehér ruhás, filigrán alakja tisztán kivehető volt s ezüst csengésű nevetése élénk visszhangra talált lovagjainál, a kik körülötte voltak. S hogy Margit megösmerte Tarczalközy hangját a nevetők között, haragosan ránczolta össze szemöldeit.

Csak nem rajta nevetnek tán?

Nem.

(De azért aznap éjjel nagyon keveset aludt.)

Sem ő, sem a férfi ösztönszerűleg nem szóltak senkinek a közöttük lefolyt jelenetről. (Az ischli esetet Margit mindenkinek elbeszélte annak idejében.) Az igazat megvallva, Tarczalközyt is nagyon bántotta a dolog. Mert noha ő Margitot a Konda Péter leányának vélte, nem anyagi érdek vonzotta őt hozzá. Egyedül csak bűbajos szépsége. Másnapra is mindnyájan meg voltak hiva Kondáékhoz. Margit és Tarczalközy teljesen fesztelen trónusban érintkeztek. Bár a társadalmi fesztelenség leple alatt, mindkettőnél, mint két éles aczél penge, lesett a másikra sértett büszkeségök. Tarczalközy — megfogadva Margit tanácsát — sokat foglalkozott Ilonával, a ki szívesen fogadta udvarlását.

TÁVIRATOK.

Az osztrák miniszterek otthon.

Bécs, november 8. *Kállay, Körber, Wittek, Böhm-Bawerk* és *Call* miniszterek ma reggel Budazestről ideérkeztek.

A polnai vérvád.

Pisek, november 8. A törvényszék folytatja a tanukihallgatást. *Reissmann* Károly polnai lakos, a kínél *Basch Herman* 1899. év végéig szolgálatban volt, derék, becsületes embernek mondja *Bascht*. 1899. márczius 29-ére és a zhoi bucsura nem emlékszik a tanu.

Utána *Basch Hermant* hallgatják ki, a ki most *Aussigban* szolgál. Az 1899-iki munkáskirándulásban ő is résztvett. Este a vendéglőbe ment, a hol 10 óráig maradt.

Német követ a szultánnál.

Berlin, november 8. A *Wolff-ügynök*-ségnek jelentik *Tangerből* tegnapi kelettel: *Montzingen* báró német követ ma a *Gneisenau* hadihajóval *Maraganba* utazott, a honnan *Marakesbe* megy a szultán udvarába.

Aradmegye közgyűlése.

— Az Aradi Közlöny tudóstóljától. —

Arad, november 8.

A tegnapi, fényes installációs ünnep után ma újra gyűlés volt a vármegyeház új nagytermében. A megye évnegyedes közgyűlését tartották meg, melynek fő érdekessége volt, hogy *Urbán Iván*, az új főispán elnökölt. A főispán fekete magyar ruhában vezette a gyűlést.

A közgyűlés csendes hangon folyt le, csupán néhány felszólamlás volt, román részről, román nyelven. A terem nem telt meg egészen, főképen a szűrős, subás tagok hiányzottak.

A tegnapi ünnepre emlékeztetett *Fascho-Moys* Sándor miniszteri tanácsos, ki mint me-

Különben is *Tarczalközy* nagyon jól találta magát falun. Megrögzött városi ember lévén, újdonság ingerével birt előtte a falusi élet. Sokat megfordult a nép között s a városi *Don Juan*, ki eddig a virágott is csak selyem mansettában, drótra fűzve ismerte, most szívesen szakított le egy-két vadrózsát hogy kebelére tűzze...

Ezalatt szabadságideje is végéhez közegett. Már csak két napja volt hátra, mikor a nagy erdőn nyári mulatságot rendezett a vidék ifjúsága. Ugyan batyubál-félét. A hölgyek adták az elemózsiát, a férfiak pedig kivitték a cigányt. Ott volt az egész társaság. *Tarczalközy* lónának állandó lovagjául szegődött. Alig mozdult el mellőle. *Margitnak* is volt egy komoly udvarlója. Valami dugszagú bécsi gyáros került ide a vidékre, *Hans von Müller*, a ki erősen megpergelődött a szép szemek tűzénél. *Margit* elég kegyesen fogadta udvarlását. Hát épen javában állott a mulatság, s a férfiaknak nagyrésze elérte kedélyének legmagasabb fokát a jó bor és szép szemek behatása alatt. *Duka Berczi* bandája meg egyre húzta a sok szép magyar nótát, a mikor *herr von Müller* (ugy járva mint *Noé apánk*, nem ösmerve a bornak erejét) azt a hallatlan merészséget engedte meg magának, hogy nyilvánosan, az egész társaság szeme láttára, megcsókolta a *Konda Margit* szép nyakát. A leány villámzó szemekkel, elfehéredett arccal ugrott föl ültéből de mielőtt egy szót is szólhatott volna, az általános szörnyűködés közepette *Tarczalközy* ott termett *herr von Müller* előtt és kiszámított mérnöki pontossággal, egy olyan egészséges fricskát alkalmazott orra közepére, hogy testvérek közt felért volna kettővel.

gyei virilista, résztvett a mai közgyűlésen s egy kijelölő bizottságban mint elnök szerepelt.

A közgyűlés főbb ügyeiről tudósításunk a következő:

A jövő évi költségvetést mindjárt a gyűlés elején terjesztették elő. Az állandó választmány, a már megszavazott 4%-os pótdadón kívül, a rendkívüli nyugdíjalap szükségleteinek fedezésére 1%-os pótdadót hozott javaslatba.

Russu Sirianu János szólott a javaslatához román nyelven. A főispán programjával, mely szerint a gazdasági terheken enyhíteni akar, ellenkezik a pótdadó felemelése.

Dálnoki-Nagy Lajos alispán válaszában kijelenti, hogy a törvényhatóságnak, ha a nyugdíjalapot létesítette, erkölcsi kötelessége arról gondoskodni, hogy az alap meg is feleljen hivatásának.

A főispán szavazásra bocsátotta az ügyet s a törvényhatóság, 52 szóval 8 ellen, elfogadta az állandó választmány javaslatát.

A negyedik aljegyzői állást, mely *Marosi Miklós* lemondása folytán megüresedett, választás útján töltötték be. A kijelölő bizottságba a főispán *Fascho-Moys* Sándort, *Solymossy* Lajos bárót, *Ortutay* Gyulát küldte ki, a közgyűlés *Vásárhelyi* Lászlót, *Nachtnébel* Odónt, *Veliciu* Mihályt választotta. Az állásra egyedül *Bogdánffy* Béla dr. jelentkezett, kit a jelölés után meg is választottak.

A közigazgatási bizottság tagságáról *Bohus* Zsigmond báró v. b. t. t. és *Bohus* István báró lemondtak. Előbbinek 1901, utóbbinak 1900. év végéig szólott mandátuma. A helyek betöltésére két szavazatszedő küldöttség előtt folyt a szavazás. Az egyik elnöke volt *Solymossy* Lajos báró, tagjai *Czárán* Márton és *Kintzig* János, jegyzője *Boros* Iván; a másik elnöke *Barkassy* Kálmán, tagjai *Kovács* Aladár, *Verzár* Márton, jegyzője *Mladin* Miklós. A szavazás eredménye a következő volt:

Vásárhelyi László . . . 94,
Králiitz Gyula . . . 85

szavazatot kapott. Előbbi 1900, utóbbi 1901 év végéig választatott meg. Kevesebb szavazatot nyert még *Heinrich* Sándor és *Veliciu* Mihály.

Több üresedésbe jött törvényhatósági bizottsági tagsági hely betöltésére választást

Persze, a mulatság ezzel bevégeződött. S minthogy *herr von Müller* a *Tarczalközy* eljárásával nem volt egészen megelégedve, *Tarczalközy* másnap kénytelen volt a *herr von Müller* orrából azt a kompromittált részlet kardja hegyével eltávolítani. Ugy varrta vissza a feldser.

Ugyanaznap estefelé *Tarczalközy* átlógolt *Kondaékhoz* bucsuzni. Másnap már utazni készült. Senkit sem találva a hosszú sor szobában, kinézett az erkélyre, s ime *Margit* egyedül ült ott.

— Bocsánat, ha zavarom, bucsuzni jöttem. A leány fölállt s mindkét kezét nyujtá az ifjunak.

— Köszönöm, a mit érettem tett. Meghatottságában többet nem szólhatott.

— Csak azt tettem, a mi kötelességem volt. Megvédelmeztem női becsületét.

S megragadva a leány kezét, mélyen szemébe nézett.

Margit nem állta ki tekintetét . . .
A másik pillanatban az ifju karja a lány dereka körül fűződött.

Margit szégyenlősen bontakozott ki az ölelő karokból s a maliczia démona, mely ott repkedett feje fölött, ismét lecsapott a piros ajakára.

— Ugy látszik, hogy a járásbíró ur hamar lejjebb szállította igényeit . . .

Többet nem szólhatott, mert a férfi forró, szenvedélyes ajakai odatapadtak az ő piros ajakához.

A maliczia démona meg elszállt onnan örökre . . .

tűztek ki. A magyarvilágosi kerületben megsemmisítés folytán üresedésbe jött egy hely; választási elnökül kiküldték *Szever* Ferencz drt; a *pankotai* kerületben megsemmisítés folytán egy hely, elnök: *Kócsa* Károly; a *kisjenői* kerületben *Hirsch* Béla elhalálózásával egy hely, elnök: *Kokas* József; a *szemlaki* kerületben elköltözés folytán egy hely, elnök: *Kövé* Márton; a *berzovai* kerületben hasonló okból egy hely, elnök: *Kovács* Aladár.

Pécs szab. kir. város közönségének átiratát a köztisztviselőknek a községi teherviseléshez való bevonása iránt tudomásul vették. Az országos orvos-szövetség kérelmét az orvosok országos nyugalom és segélyintézetének nagyobb pénzüsszeggel leendő támogatása tárgyában, továbbá a nagypénteki református társaság kérvényét a buda-eörsi határban az elzüllött gyermekek megmentésére felállított nevelőintézet segélyezése iránt elutasították. A székesfehérvári *Vörösmarty-kör* megkeresése a Székesfehérváron *Vörösmarthy* Mihály születésének századik évfordulója alkalmából tartandó országos ünnepélyen a költő szobrára szánt koszorúnak 50 koronával való megváltását határozták ei.

Ezenkívül számos kisebb érdekű átirat és rendelet került sorra.

Az özvegy császárné meghalt.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, november 8.

Az angol lapok *Sanghaiból* érkezett jelentések nyomán azt a szenzációs értesülést közlik, hogy ott az a hír van elterjedve, hogy az özvegy császárné meghalt. A hír Londonban rendkívül nagy izgatottságot keltett. És habár az Angliában székelő kínai hivatalnokok még hivatalos értesítést nem kaptak a császárné elhalálózásáról, a hír határozott formában tartja magát.

Amennyiben e jelentés valóban bizonyul, úgy mihamarabb nagy változásra van kilátásunk a kínai ügyet illetőleg, oly változásra, melynek kihatásai eddig még be sem láthatók.

Mai sürgönyeink a következők:

London, november 8.

A reggeli lapok a következő keletnélküli pekingi táviratot közlik: A kínai hivatalos körökben az az általános szokás, hogy az okiratot kiállító diplomata nevét az irat élére teszik. Abban az iratban, a melyben *Li-Hung-Csang* és *Csing* herceg panaszt tesznek a szövetséges csapatok által Peking és Paotingfu között állítólag elkövetett kihágások és fosztogatások miatt, nem így történt. Az erre nézve megkérdezett kínaiak úgy nyilatkoztak, hogy a név elhagyásával az irat kiállítói megvetésüket akarták kifejezni a követek iránt. A hatalmasságok még nem indítottak közös akciózt a kínaiaknak ez eljárása ellen. A német, angol, francia és olasz követek nem fogják elfogadni a kínai iratot, a többi hatalmasságok követői pedig valószínűleg ignorálni fogják.

Páris, november 8.

A *Havas-ügynökség* jelenti Pekingből *Sanghaion* át tegnapelőtti kelettel: Két zászlóalj tengerészgyalogság és két üteg tüzérség *Kunlingba* ment, hogy megszállja az ottani császári sirböltöt.

London, november 8.

A reggeli lapok jelentik *Sanghaiból* tegnapi kelettel, hogy ott az a hír van elterjedve, hogy az özvegy császárné meghalt. A hír miatt nagy az izgatottság. A kínai hivatalnokoknak még nincs tudomásuk a császárné haláláról.

London, november 8.

A *Standard* a következő sanghai táviratot közli: A *Humber* nevű szállítóhajó azt a hirt hozta ide, hogy Csingvantauban, a hol egy orosz tiszt és 60 emberén kívül egy angol tiszt is állomásozott néhány sikh-vel, megsértették az angol lobogót. Az orosz tiszt ugyanis levétette az angol lobogót, összehajtotta és lábbal taposta. Az angol tiszt ismételt megkísérelte a lobogó kitűzését, de az orosz tiszt azzal fenyegette, hogy lelöveti. Az angol tiszt végre engedett, mert látta, hogy tulnyomó erővel áll szemben. Később az oroszok kimagyarázták magukat. Azt hiszik, hogy az incidens el van intézve.

London, november 8.

A *Times* jelenti Sanghaiból: *Tingjung*-ot, Csili tartomány helyettes alkirályát, *Kueihung* tatártábornokot és *Fansaume* ezredest a paotingfui haditörvényszék parancsára *agyonlőtték*. *Csungli*-t, a kereskedelmi hivatal elnökét a francziák Peking közelében letartóztatták.

London, november 8.

Campbell tábornok jelenti: El hó 7-én Tien-cinbe érkeztem. Tegnap a kínaiak Tiuliuban puskaport akartak lopni és e közben robbanás történt. Három angol katona és három teherhordó munkás életét vesztette, négy munkás megsebesült. Sok kínai ember is meghalt vagy megsebesült, mert vattázott ruhájuk tüzet fogott. — A *Reuter*-ügynökség jelenti Pekingből 5-iki kelettel: *Richardson* tábornok csapatai Paotingfuból ismét ideérkeztek. A csapatok több boxerfalut pusztítottak el, három boxervezért elítéltek és agyonlőtték, a kínaiakkal pedig megígértették, hogy 40,000 taelt fizetnek a brit hittérítők meggyilkolásért. *Fan* kínai tábornokot indiai katonák félreértés következtében agyonlőtték.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: *Báránkyák*, operette. (Páratlan bérlet.)
Szombat: *Báránkyák*, operette. (Páros bérlet.)
Vasárnap: Délután: *Arany asszony*, vígjáték. Este: *Kis szökevény*, operette. (Páratlan bérlet.)

* **A világitás a nagyvárad színházban.** Goethéről azt mondják az életrajzírók, hogy utolsó szava ez volt: „*Mehr Licht!*“ — Könnyű volt neki. Akkor még nem volt villamvilágitás; mert ha lett volna, ez a könnyelmű végfohász nem szállt volna ki belőle nagy lelkével együtt. Ez abból az incidensből jut eszünkbe, hogy *Nagyváradon* éppen az ellenkezőjét hirdetik a színház építésre felügyelő bizottság mai ülésén t. i. „*Weniger Licht!*“. Azon az ülésen felvetették ugyanis a színház tulságos világitásának kérdését. A nézőtér, a folyosók, előcsarnokok fölötté pazarul vannak világitva, ami nagy költségköltetést okoz. A bizottság olyképp határozott, hogy a színház fölösleges világitását fokozatosan csökkenteni fogja. Ez a különbség tehát Goethe és Nagyvárad között.

* **A közönséget ignoráló karhölgyek.** Furcsa színházi közönség lehet Kassán, de még furcsább karhölgyek. Egyik kassai lap színi referense a „*Bibliás asszony*“ előadásról egyebek között ezt írja: A kar hölgyei *feltűnőleg ignorálják a közönséget*, meg a színházi fegyelmet. Kedvetlenül, kelletlenül mozognak. No már akkor mégis csak jobb a mi helyzetünk. A mi karhölgyeink ellen ilyen vádat emelni, igazságtalan dolog volna. Csak azt szeretnők tudni hogy miben áll ez az ignorálás? Ezt a kassai színi referens elfelejtette megmondani. Pedig hát ez volna talán a legérdekesebb a dologban.

* **Aki beteg, az maradjon otthon.** Nagyváradon tegnap a *Bőregér* operettet adták. Falke doktort *Gáthy* Kálmánnak kellett volna játszani, de hirtelen berekedvén, helyette más valaki ugrott be a szerepébe. Ezt a szerepváltozást a rendező előadás előtt ünnepélyesen bejelentette a közönségnek. De hogy mit csinált *Gáthy*, azt a színi bírálat következő passzusa árulja el:

A hirtelen berekedt *Gáthy* Kálmán helyett *Erdélyi* Miklós ugrott be, még pedig szerencsésen. Ha a rendező nem jelenti, észre sem vesszük a beugrást, de azt igen észrevettük, hogy a „berekedt“ *Gáthy* Kálmán egy *zártszéken ülve mosolyogva hallgatta a: ő berekedése szomorú bejelentését*. Hát ez nem illik! Aki bereked, az *rekedjen be alaposan és rekedjen otthon!* Ilyen kemény legény a váradi kritikus; a mi kritikussaink ehhez képest csokolni való báránkyák.

* **Mulatságos pánik a pécsi színházban.** A pécsi új tűzbiztonság tekintetében kifogástalan színházban ma este először esett meg, hogy a közönség előadás közben megijedve ugrott föl helyéről és kifelé sietett a színházból. Éppen *Kadisah* híret hozta *Brazovics* szomorú végének, mikor a II. emeleti erkélyen mozgás támad. Ijedve ugranak föl a karzatbeliek és kifelé tartanak. A zajra megijed a földszint is: aszszonyok, leányok és urak egyaránt fölugrának helyeikről, nyílnak a páholyajtók is és a nagy zajban a színészek rendületlenül folytatják a játékot. Csak a tapasztaltabbak maradtak helyükön és jól tették, mert csakhamar kiderült, hogy nem történt semmi, mindössze csak az történt, hogy a darabban előforduló *Fabula* János hajókormányos hét gyermeke, a színpadon elvégezve teendőjét, a fellépti díj fejében ingyen kapott jeggyel fölment a karzatra; ezeket az acteuröket nézte a karzat közönsége és innét támadt a riadalom, mely újabb bizonyosságát hozta annak, hogy a közönség ideges és a legjelentéktelenebb incidens nagy bajt okoz.

* **A debreczeni színházi kritika sok galibát okoz az ottani közönség körében.** Tegnap a *B. a. l. e. k.* című darabot adták; ez alkalommal *Kállay* Lujza primadonna az ifjuság részéről nagy óvációban részesült. Erről a dologról — mint nekünk sürgönyzik — a „*Debreczen*“ színházi rovatában *Gulyás* István főgymnáziumi tanár elítélőleg nyilatkozott, sőt a tüntetőkről, mint *éretlen ficzkókról* emlékezik meg. Ezt már *Lovas* István kereskedősegéd magára vette és kihivta a tanár urat párbajra. A kardpárbajt ma tartották meg és ebben *Lovas* István súlyos sebeket kapott. A másik eset az, hogy egy debreczeni lap két munkatársa alaposan leszólta *Komjáthy* igazgatót, a színház műsorát és a rendezést. Erre *Komjáthy* a „*Magyar színház*“ példáján okulva, egyszerűen *megvonta a két újságírótól a szabadjegyeket* és ezenfelül még egy meglehetősen *goromba levelet* írt a címükre. Ébből az afférből szintén kihívás és párbaj keletkezett.

* **A csabai megrendszabályozott színiigazgató.** *Halasy* színtársulatának csabai vendégszereplésében az a baja támadt, hogy elvették tőle hirtelen a koncessziót és betiltották rendőrileg az előadásokat. Erről az esetről a „*Békésmegyei Közlöny*“ következőket írja: Három napig nem játszhatott *Halassy* színtársulata, mert a vidéki színiélet országos *fő-smokkjának*, gróf *Festetics* Andornak úgy tetszett. Tudniillik *ennek az urnak semmi dolga a világon nincs* a hogy működését valami uton-módon megkezdhesse, fogta magát és belekötött *Halasy*ba, hogy miért nem kérték ki a koncesszió ügyében az ő kegyes véleményét is? Ami *Halasy* Bélát illeti, az ő részéről ez az ügy azzal, hogy vasárnap este végre *leérkezett a belügyminiszteri visszaszívás*, semmi esetre nincs befejezve. Kárpótlást keresnie feltétlenül joga van.

Hétfőn este szépen megtöltötte a nézőteret a közönség. Frappáns hatása volt az igazgató egy rögtönzésének, mely meglehetősen adott alkalmat. Az első felvonásban kiáltja *Grevin* szabóné, mikor a vicomteot akarják elfogni:

— Jön a rendőrség!

Amire *Halasy-Pomponius* visszavágott:

— Szent isten! Csak nem az előadást akarják megint betiltani!

Viharos derűtséget s olyan hatalmas nyíltszíni tapsot provokált ez az aktuális rögtönzés, hogy *rengett bele a színház*.

Ez aztán taps volt; pedig szakértők azt állítják, hogy a csabai színház nagyon szilárd anyagból van építve.

* **Sidney Budapesten.** *Sidney* Jones, a *Gésák* nagyhirű szerzője, a napokban Budapestre érkezik, a hol megnézi a *San Toy* előadását. *Sidney* tegnap óta Bécsben tartózkodik s onnét rándul át hozzánk.

* **A nevelőné milliói.** Ez a címe annak a két kötetes angol regénynek, mely most a Legjobb könyvek című regénytárban befejeződött. A két kötetre terjedő műben egy szegény nevelőnőről van szó, aki egy vidéki tanintézetben talált alkalmazást s aki egyszerre több milliót örököl. A leány a megváltozott körülmények következtében előkelő rokonságához tér vissza s itt kezdődik meg rendkívül érdekes regénye, amely méltán keltheti fel az olvasó közönség érdeklődését. A munkát *Mrs. Lovett Cameron* írta, akinek neve nálunk még nem ismert, de aki bizonyára hamarosan kedvence lesz a jó regények kedvelőinek. Az író rendkívül éles megfigyelő képességről tesz tanubizonyosságot s alakjait mesterien tudja megfesteni. Igazi *Dickens*-alak az a tanár, aki a nevelőnőre és millióira erősen számít s aki a regény bonyodalmában nagy szerepet játszik. Ezért az egyetlen egy alakért érdemes végig olvasni a regényt, amelyben különben egymást érik az érdekes jelenetek s pompás epizódok. A legjobb könyvek ennek a műnek a kiadásában ismét azt bizonyítja, hogy regényeit gondosan megválogatja s a világi irodalom legteszteltesebb darabjait nyújtja mindinkább rohamosan szaporodó olvasóinak. A nevelőné milliói című regénynek első kötete 50 krajczárért rendelhető meg s ily árért kapható szintén a megjelent második kötet is.

A primadonna reklamja.

(Gyilkossági kísérlet egy színház körül.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, november 8.

A közel szomszéd egyik városának ideiglenes „muza-csarnoka“ körül csaknem végzetes kimenetelű szenzáció történt tegnap.

Az érdekes esetben, mely sokkal humorosabban végződött, mint amilyen tragikusan kezdődött, hárman szerepeltek: egy kis vándor primadonna, egy elkeseredett „habitué“ és egy jobb sorsra érdemes revolver.

Az esetről a következő tudósítást adjuk:

Néhány nappal ezelőtt az adaiak csendes városkáját egy nagy dolog zavarta ki hétköznapi nyugalmaiból. Az utcasarkokon (ez alatt nem valami sok utcasarkot kell érteni) itt is, ott is színes czédulák jelentek meg, melyek iromba betűkkel messze hirdették, hogy néhány „színesz Adára tart, éhen halálra kész“ . . .

A kis színházi jelentéseket csakhamar maga a vándortrupp követte, mely diadalmasan vonult be Adára, hogy néhánynapra terjedő kulturális misszióját megkezdje.

Valahol a nagyszálloda kistermében kezdtek meg a vándor apostolok a létért való küzdelmet, melyet megkönnyített a fogyatékos színtársulat tüneményes primadonnája, *Keczeri* Viktória.

Ez a kis kobold, amint betette a lábát és egyéb holmiját Adára, büszkén elmondhatta magáról, hogy jött, látott és győzött.

Mindenkit legyőzött ugyan ellenállhatatlan mosolyával, de akit legjobban megbolygatott a primadonna tekintete, az egy kis irnokocská volt, a színtársulat leglelkesebb habitúje: *Tajti* Péter.

Az adai aranyifjuság e tagja nagyon mélyen talált belenézni *Keczeri* Viktória tekintetébe és ennek drámai következménye lett.

A fiatal ember közeledni próbált a „művésznőhöz“, de soha sem jutott tovább a színházi pénztárnál, ahol előrehaladásában feltartóztatta egy nagy hatalom: a pénz.

Nagy keserűséggel innen nézte estéről-estére *Tajti* Péter a nyomorral küzdő színtársulat primadonnáját. Két dolog kinezta az érzékeny lelkű ifju szívét. Bántotta az a körülmény, hogy a művészgárda előadásaira senki sem kíváncsi Adán és a nagyszálloda kisterme

napról-napra kong az ürességtől. de nem hagyta nyugodni az a tudat sem, hogy neki kötelessége volna Keczeri Viktóriát kiragadni a nyomorból.

Ezen aztán addig gondolkodott Tajti Péter amíg egy merész és ötletes lépésre határozta el magát.

A színtársulat küzdelmes igyekezetének ötödik napján revolvert vett magához és újra megjelent a színház körül. Elfoglalta a megszokott helyét honnan estéről-estére nézte, de hiába nézte Keczeri Viktóriát.

Amikor aztán a rendező hívó szavára (csengetyű nélkül) ellebegett előtte a primadonna, Tajthy Péter lőtt, aztán még egyszer és újból elsütötte a fegyverét. Négy pukkanás zavarta meg az adai művészvilág csendjét. Négy lövés dördült el a színház előtt, melybe a legkisebb sérülés nélkül lépett be a társulat primadonnája.

A vándor trupp igazgatója pedig hála könyvekkel a szemében borult Tajti Péter nyakába és meghatottságában csak annyit hebegett:

— Uram, ön megmentette a társulatomat az éhhaláltól.

A revolveres fiatal ember ezt ugyan nem látta be mindjárt, de másnap ő is megértette, a mikor a színlapok bevezető reklám sorait elolvasta.

„Keczeri Viktóriának, a halál torkából szerencsésen megmenekült kiváló művésznőnek felléptével.

Az adai nagy szálloda vigéczestül, mindenestül sem látott annyi embert soha, mint a színtársulat következő előadásán. Ember ember hátán szorongott a „színházban,” ahol végehoszsa nem volt az ünneplésnek. Az a négy lövés urrátette az egész művész gárdát, amely bizonyára hálásan ünnepelte volna előadás után az est másik hőst, Tajti Pétert is — ha a csandóság el nem fogta volna a fiatal embert gyilkossági kísérletért.

Ez a boldog tragikum. A poézise pedig az, hogy az „imádott lény,” amikor kihallgatták, kijelentette, hogy nem kívánja Tajti Péter megbüntetését, hiszen neki köszönheti az adai színtársulat, hogy megmenekült a nyomortól.

Halál a vasuti sineken.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Temesvár, november 8.

Temesvárott a Gyárvaros felé vezető uton levő vasuti órház közelében tegnap este a vonat elé vetette magát Weible Gottfried volt lisztkereskedő, a kinek a Losonczy-téren pálinkamérése van. A vonat lemetszette lábát és karját, s a szerencsétlen ember a kapott sérülések következtében este 10 órakor a kórházban, hová a mentők szállították, meghalt.

Weible még a délutáni órákban tünt el otthonról. Hiába kerestette aggódó neje, nem tudott nyomára akadni. Mindjárt rosszat sejtettek és csakugyan megjött a szomorú hír, hogy férje öngyilkosságot követett el.

Hír szerint delirium tremens kergette a halálba Weiblet, az ötvenhárom éves embert, a ki most nejét és menyasszony-leányát gyászba borította. Weible már a nyáron akart megválni az életétől, a mikor Budapesten a Dunába ugrott, de még idejekorán kimentették. Mult hónapban a gőzfürdőben emelte maga ellen a gyilkos fegyvert, de a golyó reszkető keze miatt nem találta testét. A lövés hallatára a gőzfürdő szolgálói hamarosan megakadályozták abban, hogy még egy lövést mérjen magára. Harmadik öngyilkossági kísérlete, daczára családjá gondos őrizetének, végre sikerült. A boldogtalan földi maradványait ma délután helyezték örök nyugalomra az ev. ref. vallás szertartása szerint.

Az öngyilkosságról egy szentanu a következő érdekes részleteket beszélt el:

A Gyárvaros felé haladó villamos előtt leeresztették a vasuti sorompót, hogy a Lippáról érkező esti vonat akadálytalanul roboghasson a józsefvárosi indóház felé. Ilyenkor a villamos külső részén álló dohányzó publikum le szokott szállni, hogy a sorompó előtt sétálva várja be az indulási időt. Minden ember a közeledő vonat felé nézett, a mely mérsékelt gyorsasággal közeledett s a sorompótól alig 30 lépésnyire egyet zökkenet és tova haladt. — Az öreg bakter oda szölt az egyik munkáshoz:

— Hallotta a mozdony zökkenését?

— Olyasmi lehetett, felelé a munkás.

Amde a vonat tovahaladt, a mozdonyvezető nyugodtan fogadta az őr tisztelgését és esze ágában sem volt sejteni, hogy az a gép, melyet irányított, egy emberéletet oltott ki.

A pályaoért a lelkiismerete nem hagyta nyugton s néhány kíváncsi emberrel elindult a sötét pályatesten keresni a zökkenés okát. Csak néhány lépésnyire ott feküdt a vágányok melletti árokban egy uriasan öltözött férfi, a ki még eszméleténél volt.

— Kicsoda ön és hogy jött ide? — kérdeztük.

— Sétálni voltam a gyárvarosi ligetben.

— De hiszen onnan ut nem vezet a sövényen és a kerítésen át ide!

— Eltévedtem, hiszen vak vagyok, — volt a válasz.

— Hát kicsoda ön? Hogy hívják?

— Nem ismernek? Én Weible vagyok, a lisztkereskedő! Üzenjék meg családomnak, hogy vigyenek haza!

A szerencsétlen ember ballában és karján hosszában gázolt át a vonat, úgy, hogy a roncokat csak a ruha foszlányai tartották a testhez. A borzalmas látvány mellett mosolyognunk kellett, midőn az előttünk fekvő alak arra kért, hogy huzzuk le a bal lábáról a cipőjét. Le volt az már huzva lábastul együtt!

Négy koporsó két nap alatt.

(Katasztrófa egy uri családban.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, november 8.

A Félegyháza melletti Sándor-pusztán szörnyű katasztrófa történt. Az ottani gazdatiszt egyszerre három gyermekét vesztette el egy öreg cseléd vigyázatlansága következtében. Egyet agyon nyomtak a kicsikből, a másik kettő tüzhalt szenvedett s ezzel a rémes halállal mult ki maga a szerencsétlen kezű cseléd is, ki a balesetet előidézte.

Nágel Adolfnak hívják az igazán sajnálatraméltó gazdatisztet, aki minden örömet, reményét és büszkeségét egyszerre temeti most a sirba. Üres lett a ház, amelyet három szép gyermek vidám kaczagása, kedves gagyogása tett hangossá és derüssé. Három gyermekük volt — és ma egy sincs. A boldogtalan szülők kétségbeesve járják végig a szobákat s fájdalomukban már közel vannak a tébolyhoz.

A megdöbbentő katasztrófa két részletben nehezült Nágelékre. Mintha már az első csapás maga nem lett volna elég a szerencsétlen családot földig lesújtani: másnap megtörtént a nagyobb, a borzasztóbb baleset s ez már három életet kívánt áldozatul. Ott, ahol mindig vidám meglepődés, boldogság tanyázott, most apró koporsók nyilálnak égető fájdalmat a gyógyíthatatlan szülői szívbe.

A távirat így mondja el a szörnyű esetet:

Nágelék három fiu gyermekére egy hűséges, öreg cseléd ügyelt fel, ki oly rég idő óta szolgált már náluk, hogy valóságos családtagnak tekintették. Gondos ápolója volt a kicsinyeknek, szerette, becúzta őket s azok is ragaszkodtak hozzá.

A legkisebb — egy nyolcz hónapos baba — ott aludt rendszerint az öreg cseléddel egy ágyban. Tegnap reggel megdöbbenve tapasztal-

ták, hogy a kicsi meghalt. A cseléd éjjel, álmában, agyonnyomta.

A szülők, maga a cseléd is, vigasztalhatlanul állták körül a kis holttestemet. Tekintve azt, hogy a halálozást végzetes baleset okozta, Nágelék nem küldötték el az öreg szolgát. Megmondották neki, hogy tovább is ott maradhat, de jobban ügyéljen a gyermekekre.

Ma lett volna a temetés. A szomorú háiban az öreg cseléd foglalatoskodott a két kis gyermekkel, kik közül az egyik öt, a másik három éves. Mikor gyorsforralón reggelit akart nekik készíteni, a fiucskák odatelepedtek az asztalhoz, s türelmetlenül vérták, míg a tej felforr.

A gyorsforralóban kevés spiritusz volt. A cseléd meggondolatlanságában elővett teli üveget s abból öntött rá borszeszt a melegítőre. A következő pillanatban az üveg tartalma felrobbant s a spiritusz lángolva freccsent szét a cselédre és a gyermekekre.

Mindháromjuk ruhája tüzet fogott s mielőtt segíteni birtak volna a szerencsétleneken, oly súlyos égési sebeket kaptak, hogy rövid idő alatt a cseléd is és a két kis gyermek is meghalt.

Holnap négy koporsót visznek ki egyszerre a Nágelék házából . . .

A szülők kétségbeesése leirhatlan.

MULATSÁGOK.

(=) A székely-asztaltársaság 10-én, szombaton tartja házi estélyét Szabó Vincze „Vadember”-hez címzett vendéglőjében. Az estély melynek hangverseny szónokból, monolog és szavalati előadásokból összeállított változatos programja lesz, tánczczal végződik. Belépődíj nincs.

Egy vers története,

— Leleplezés-féle. —

Arad, november 8.

Az „Uj Század” legújabb számában olvassuk a következő jellemző históriát.

Egy nagy kerek asztalra való ujságíró ült együtt éjjel után két órakor a New-York kávéházban a mult hét valamelyik éjjelen.

Közöttük volt a nap szenzációja, Makai Emil is. Aznap értesült róla, hogy a Nemzeti Színház nem adja elő alkalmi darabját és rettentően el volt keseredve. Szidta, gyalázta a szörnyű irodalmi viszonyokat, a melyek között élünk és mi valamennyien buzgón kontráztunk a nekikeseredett poétának. Sajnáltuk a jó fiut szörnyű pechje miatt: az egyik legjobb műve megbukott, a másik legjobb művét nem adják elő, elvégre is Alexander Bernát meg fogja unni a dolgot és nem lesz hajlandó több művét a legjobbak közé sorozni.

Mondom, gyaláztuk a világot roppant módon. A megsértett poeta egyre keserűbb hangulatba esett. Utóvégre már annyira volt, hogy vigasztalnunk és csendesitenünk kellett a derék fiatal kollegát.

— Ej Emil — mondta neki valaki — sose vedd annyira szivedre ezt a dolgot. Azért a világ mégis tudja, kicsoda Makai Emil. Széll Kálmánnak még a nevét is elfelejtette már az emberiség, amikor a kis bögre kuplén még mindig mulatni fognak az algimnazisták. Aztán az ujságok is melléd álltak, látod.

Nem folytathattam, mert a tehetséges fiatal költő bős haraggal vágott a beszédembe. Arcza egészen nekivörösödött és mind a két öklével verte a márványasztalt.

Hagyj nekem békét azokkal az ujságokkal! Melyik állott mellém? Amelyik Széll Kálmánnak ellenzéke. A leibzurnáljai ebben a kérdésben is hizelegnek neki. Különbön füttyölök a lapokra. Egész Magyarországon nincsen ujság, amelynek a szerkesztője megtudna itélni egy két strófás verset, hogy jó-e, rossz-e? Ha Szabolcska irta vagy Pósa

vagy Makai, akkor jó. Ha Zöld Zebulon vagy Kezdő János, akkor rossz.

No már ez ellen egyhangulag tiltakoztunk. Ujságírók voltunk, nem engedhettük a czéhünket anynyira lepecskondiázni.

— Nos hát én be fogom ezt bizonyítani nektek — szolt Makai. — Itt a szemetek előtt írok meg egy két strófás verset, amelynek annyi értelme nem lesz, mintha hátulról olvasnátok egy entrefile-t. Kihuzzuk a kalapból egy budapesti napilap nevét és annak átadom a verset, ha nem közli: husz üveg pezsgőt fizetek nektek a jövő hétnek ezen a napján, ebben az órában. De ha közli, fizettek tik ötvenet.

— Álljuk a fogadást!

Makai Emil kutyanyelvet kért a pinczértől. Gondolkozott egy-két percig, aztán írt. Alig telt bele egy negyedóra, készen volt a két versszak. Méretek kifogástalanok, rimek pompásan összecsenegők, de értelme abszolúte nem volt az egésznek, jobbra-balra dültünk nevettünkben, ahogy a nagytehetségű fiatal költő fölolvasta.

— No most irjátok fel czédulákra a budapesti napilapok neveit és huzzatok ki egyet, kommandirozott Makai.

Megtörtént. A sors a „Budapesti Naplo“-ra esett.

— Budapesti Napló? — töprengett Makai Emil, — azt nagy gondal csinálják. De jó, hát legyen a Budapesti Napló. Ma van péntek, illetve éjfél elmúlt; szombat. A vasárnapi számba benne lesz a vers. De előbb esküdjetek meg, hogy titokban tartjátok a dolgot, amíg meg nem jelen.

A magyarok istenére esküszünk.

Fizettünk és mentünk. Egyhangu volt közöttünk a vélemény, hogy jövő pénteken Makai-pezségóvel fogjuk megöntözni kiszáradt torkunkat.

Nem akarom sokáig czifrázni a dolgot. Vasárnap reggel a Budapesti Napló-ban, a tárczarovatban, első helyen szép ritkított garmonddal megjelent Makai Emil verse. Itt közöljük szóról-szóra, se egy betűt el nem véve belőle, se egy betűt hozzá nem téve:

Párbeszéd az utcán.

— Nekünk bizony szerelmi pósta nem kell, Üzenet ő tilos tekintettel.
Egy szoba annyi szerelem befér-e,
Amennyit egy mosoly ígér vagy ad?
(—Egy élten át leszek üzenetére,
De ő akkor se gondol rám, ha lát!)

— No nézd, ki jó? E pillanatba, most
Nem emlegettem ép az aranyost?
A szivek szent sugalma ez, barátom,
Előre int: résen legyenek, ha jó...
(Miért van az, hogy őt sohase látom,
Noha minden gondolatom csak ő!)

Makai Emil

A megye pöre az állam ellen.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, november 8.

Aradmegye mai közgyűlésének érdekes ügye volt az egykori törvényszéki épület átvétele ügyében az állammal támadt konfliktus tárgyalása. A ma hozott határozat oda viszi az ügyet, hogy a megye pört indít az igazságügyi kormány ellen.

A régen huzódó dologban, az igazságügy-miniszter a megye feliratása azt válaszolta, hogy a volt törvényszéki épület hátralékos vételárát nem engedi el. A megyének így, mint utolsó részletet, 48,548 korona 66 fillért kellene fizetni.

A közgyűlés elé azt ügyet az állandó választmány terjesztette s azt javasolta, hogy miután semmi remény sincsen arra nézve, hogy a megye jogos és méltányos kérelme teljesítettik utasítsák az alispán a hátralékos

összegnek az adóhivatal utján az igazságügyi kincstár részére való lefizetésére.

Miután pedig a bírósági épületekről szóló törvény értelmében — mondja tovább a javaslat — a volt törvényszéki épületet az állam tartozott volna jókarban tartani. E helyett azonban az épületet, melyet egykor az állam vett át megyétől, harmincz évi használat után, oly állapotban adta vissza, hogy az valósággal lakhatatlan volt. Ez magánjogi szempontból sem engedhető meg.

Az állandó választmány javasolja tehát, hogy a törvényszéki épület helyreállítására fordított összeg erejéig perelje az államot.

A közgyűlés a javaslatot elfogadta s utasította a tiszti főügyészt, hogy a szükséges eljárást az aradi törvényszéknél indítsa meg.

Hegedüs Sándor Aradon.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, november 8.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszternek közbejött akadályok miatt két ízben elhalasztott látogatása f. hó 16-án, pénteken fog megtörténni. A miniszterlátogatás programja ma érkezett le a miniszteriumból és a következőleg szol:

Reggel 7:45 órakor érkezés Aradra. Fogadtatás a vasuti pályaudvaron és bevonulás a városba. (Központi szálloda.)

D. e. fél 9 órakor a kereskedelmi és iparkamara székházának megtekintése és itt a kamara tisztelgése; az ipartestület tisztelgése.

Délelőtt 9 órakor az állami fa- és fémipari szakiskola megtekintése és itt a felügyelőbizottság és a tanári kar bemutatása.

Délelőtt fél 10—10 óráig ipartelepek megtekintése: 1. Kotsis-féle sajtoló téglagyár; 2. a szalmaanyaggyár.

Délelőtt 10—11 óráig a hatóságok és testületek tisztelgése a városházán a következő sorrendben:

1. Egyházak.
 2. A közös hadsereg és honvédség tisztikara.
 3. Aradvármegye törvényhatósága.
 4. Arad sz. kir. város törvényhatósága.
 5. Állami tisztviselők együttes küldöttsége.
 6. A királyi törvényszék, járásbíró, kir. ügyészség.
 7. A máv. üzletvezetősége.
 8. Középiskolák, főgymnasium, főreáliskola és felső kereskedelmi iskola.
 9. Kir. tanfelügyelőség az állami tanítóképző intézettel és a városi iskolákkal.
 10. Aradcsanádi vasut.
 11. Aradi kereskedelmi testület.
 12. Aradi pénzintézetek és részvénytársaságok együttesen.
 13. Aradi Lloyd-társulat, közép- és kiskereskedők társulata és kereskedők köre együttesen.
 14. Aradi kisiparosok küldöttsége.
- Délelőtt fél 12 órakor Neuman testvérek szeszgyári és győzmalmi telepének meglátogatása.
- Déli 1 órakor villásreggeli.
- Délután fél 4—5 óráig ipartelepek megtekintése: 1. Dóbiáschi József gyújtószinórgyára; 2. Weitzer-féle waggongyár; 3. Központi villamos áramfejlesztő telep.
- Este 7 órakor társasvacsora.
- Este 9:35 órakor elutazás Budapestre.

HIREK.

— A király Budapesten. Ő Felsége a királynak ma délelőtt 10 órakor a budai várakban adott általános kihallgatásán többek közt megjelentek Tisza Kálmán, Szapáry Gyula gróf, Császka György érsek, Bánffy György gróf, Csekonics Endre gróf, Okolicsányi Sándor követ, Fabiny Rudolf tábornagy, Tarkovich József és Bohus Zsigmond báró belső titkos tanácsosok. Az általános kihallgatások előtt Szapáry Gyula gróf és Csekonics Endre gróf, az új zászlós urak, ünnepélyes eskütétele folyt le, a mely szertartásnál közreműködtek Széll Kálmán miniszterelnök és Bánffy György gróf zászlós ur, míg az eskümintát Széchenyi Gyula gróf, Ő Felsége személye körüli miniszter, olvasta fel. Ő Felsége a ma délutáni udvari ebéd után esti fél 8 órakor több napi tartózkodásra Gödöllőre utazott.

A szabadelvű klubban beszéltek: A mai kihallgatás alkalmával Ő Felsége hosszasan értekezett Tisza Kálmánal s többek közt a képviselőház most folyó vitájáról így nyilatkozott:

— Igen kedvezően érintett Szilágyi beszéde, melyet elolvastam. Nagyon szép, megfelelő beszéd volt, jól esett olvasnom.

A király elutazása előtt látogatást tett Benczur műtermében s megtekintette a néhai királyné arczképét, melyet Sztáray grófnőnek rendelt ajándékba. Ő Felsége fél órát időzött a műteremben s a festményről elismerőleg nyilatkozott.

— József főherczeg fölépült. Az a sajnálatos baleset, mely József főherczeg az alsuthi erdőben érte, huzamosabb ideig vonta el ő fenségét nagy és fontos hivatásától. A gondos ápolás folytán a bokatorés teljesen begyógyult és semmi nyoma sem maradt meg. A főherczeg ép oly könnyedén és ruganyosan jár-kél, mint ezelőtt. Az első kimenőjét arra használta fel, hogy Ő felségénél jelentkezék. A mai napon alsuthról a fővárosba utazott és megérkezése után egyenesen a királyi palotába hajtatott. Ő felsége szívélyesen és melegen üdvözölte a főherczeget és örömeinek adott kifejezést, hogy a betegségéből teljesen fölépült.

— Stefánia czime. A minap megirtuk mi is, hogy a király herczegnői rangot szándékozik adni Lónyay Elemér gróf nejének. Nagy vita indult meg a téma körül az ujságokban, mit most befejez az Osztrák-magyar monarchia irásban és képből című, nagy munkának ma megjelent kötete. Ott ugyanis Lónyay Elemérné már e néven szerepel: Gróf Lónyay Elemérné Stefánia királyi herczegnő, szász-köburgi herczegnő.

— Hieronymi Károly, Aradváros országgyűlési képviselője, hír szerint e hó 25-én tartja meg beszámolóját.

A püspök toasztja. Sajnálatos tévedés folytán a helyi lapok — így mi is — a főispán beiktatását követő banketten Goldis József gör. kel. román püspök pohárköszöntője helyett a tudósításban azt a beszédet közöltük melyet a püspök délelőtt a tisztelgés alkalmával mondott el. A püspök Dálnoki-Nagy Lajos dr. alispán felköszöntőjére a következőképp válaszolt a banketten:

Mélyen tisztelt Uraim!

Azen megtisztelő felköszöntés elhangzása alatt Aradvármegye közgyűlésének egy nevezetes-mozzanata villant fel és lebeg lelki szemem előtt, midőn 1867-ben, Szende Béla főispánja alatt társadalmunk lélekemelő egyetértése folytán az egész megyei tiszti kar általános felkiáltással választatott meg; akkor lettünk mi, Urbán Iván Ő Méltósága és én, mint megyei aljegyzők, kollégák s adott sze-

rény körünkben eredménytelül működöttünk, mert nagy lelkierőt nyújtott a társadalom becsülése és szeretete, mely a munkakedvnek valódi éltetője.

Idővel pályánk elágazott, de az isteni gondviselés úgy akarta, hogy szélesebb körben való hivatottsággal egyikünk vármegye, másikunk egyházmegye élén ismét egymás mellé kerüljünk.

Szeretett hazának és a vezetésünkre bízott közönség java érdekében mi sem természetesebb, minthogy mi egyetértésben és kölcsönös szeretetben előmenve, részünkre megnyerjük a társadalom rokonszenvét, mely a szép és nemes tettekre való törekvésnek leg-erősebb rugója.

Én tehát Aradvármegye és Arad, sz. kir. város társadalmának jólétére, és ezen iker törvényhatóságok első tisztviselőinek, a jószágos *Dálnoki Nagy Lajos* alispán, a vasakoronával kitüntetett *Salacz Gyula* polgármester urak egészségére emelem poharamat. Éljenek!

— **Egy főherceg polgári esketése.** *Cannesből* jelentik, hogy a *Mária Terézia* villában ma délután tartották meg *Mária Krisztina* Bourbon hercegnő és *Péter Ferdinánd* főherceg esküvőjét. A vőlegény részéről fivére *Lipót Ferdinánd* és *József Ferdinánd* főhercegek tanuskodtak, míg a menyasszony tanuja a *pármái* és a *kalábriai* herceg volt. Az egyházi esketés holnap lesz a Caserta gróf birtokán levő kápolnában.

— **Az aradi népszámlálás ügyében** ma Aradon időzött *Vizaknay Antal* miniszteri osztálytanácsos, a központi statisztikai hivatal kiküldötte. Ma értekezletet tartott a népszámlálás ügyeit vezető bizottsággal. A nagyszabású munka sikere érdekében tanácsolta, hogy a közönséggel értessek meg, miszerint a beszolgáltatandó adatok egyedül a népszámlálásra használatnak felel.

— **A bosnyák vasut ügye.** A *Magyar Távirati Iroda* jelenti: Az *Egyetértés* azon híresztelése, hogy *Hegedüs Sándor* kereskedelemügyi miniszter a bosnyák vasut-kérdésben külön állást foglalt volna el minisztertársaival szemben, már megczáfoltatott. Mivel azonban a lap a czáfolattal szemben is föntartja állítását, föl vagyunk hatalmazva illetékes helyről annak a kijelentésére, hogy az *Egyetértés* közleménye elejétől végig teljesen alaptalan. Valótlán, hogy *Hegedüs Sándornak* a tárgyalások bármely stádiumában lemondási szándéka lett, vagy mint a lap állítja — éppenséggel azzal fenyegetőzött volna. Valótlán továbbá, hogy csakis az ő erélyes föllépésének köszönhető a kormány állásfoglalása, sőt inkább tény az, hogy *Hegedüs* a tárgyalások egész folyamata alatt a kormány minden állásfoglalásánál és minden nyilatkozatánál vagy propositciónál, melyet a miniszterelnök a kormány nevében tett, minisztertársaival tökéletesen egy értelemben volt.

— **A kerékpár-adó ellen.** *Nemess Zsigmond* dr. ügyvéd és társai, valamennyien törvényhatósági bizottsági tagok, kérvényt intéztek Aradvárosához a kerékpár-adó eltörlése iránt.

— **A fogoly főhadnagy.** *Mattasich-Keglevich* főhadnagynak az atyja, *Keglevich* gróf, Budapesten időzvé, tegnap este felkereste az országgyűlési szahadelvü párt klubjában *Szell Kálmán* miniszterelnököt s felkérte őt a szerencsétlen fia ügyében és érdekében való közbenjárásra, amit a miniszterelnök, — úgy beszél — kilátásba is helyezett.

— **Hirtelen halál.** Egy fiatal leány hirtelen halála borította gyászba ma egyik tiszteltemlért aradi polgár családját. *Schütz* I. Vilmos nyugalmazott izraelita iskolai tanító szép, alig

18 éves leánya *Otília* hunyta le ma délután örökre szeméit. A fiatal leány ebéd után pihe-nőre tért és meghagyta, hogy három óraker költsék föl, mert hivatalba — az Első magyarnál volt alkalmazva — kell mennie, Édes anyja föl is költötte és ekkor a leány rosszulétről panaszkodott. Pár percz múlva heves szivgörcsök fogták el, és mielőtt még orvosi segélyben részesíthették volna, kiszenvedett. Az elhunytban dr. *Schütz* Henrik ügyvéd nővérét gyászolja. A megboldogult temetése holnap, pénteken délután két óraker lesz.

— **Változás a csanádi klerusban.** A megyés püspök *Zsided* Sándor káplánt Makóról Jassenovára és *Rigó* Sándor káplánt Vingről Makóra helyezte át.

— **Az amerikai elnökválasztás.** Londonból és New-Yorkból ma a következő táviratok érkeztek:

A *Reuter*-ügynökségnek jelentik Washingtonból, hogy *Mac-Kinley* újra megválasztása alkalmával nem terveznek személyváltoztatást a legfőbb közigazgatásban.

Az utolsó jelentések szerint a republikánusok a szenátusban 40-nél több szavazattal lesznek többségben. Minthogy *Delaware* törvényhozása a szenátusban és a képviselőházban republikánus, két republikánus szenátor megválasztása bizonyos, föltéve hogy a republikánus frakciók összetartanak. *Mac-Kinley* többsége Pennsylvániában 300.000, Indiában 30.000, Illinoisban majdnem 100.000 szavazatot. *Bryannak* többsége Coloradóban 35.000 szavazatot. *Bryannak* ennek az államnak a törvényhozásában nagy többsége lesz, *Walcott* szenátor veresége tehát bizonyos.

A választásokra vonatkozó fogadások miatt Kentucky állam különböző vidékein szerdán virradó éjjel hat embert löttek agyon.

Mind a két párt három választóra számít. Idahóban, tizenháromra Kentuckyban és nyolczra Nehraskában. E 24 szavazatot nélkül *Mac Kinleynek* 284 és *Bryannak* 139 választója van.

— **Zachariás Józsefné kegydíja.** A váci fogházban elhunyt *Zachariás* József, a volt fekete-gyarmati községi jegyző özvegyének a jegyzők nyugdíj egylete 240 korona kegydíjat szavazott meg. A megye mai közgyűlésén foglalkozott a határozattal és a nyugdíj-egylet határozatát nem hagyta jóvá.

— **Papp Béla és a hóhér.** A *Debreczeni Ellenőr* így magyarázza meg, hogy hogyan kelt hire a minap, hogy a hóhér már megérkezett Szatmárra, a testvérgyilkos *Papp Béla* kivégzésére. *Bali Mihály* hóhér a minap Szegzárdon járt (Bali a Szegzárd szomszédságában levő Fadd községben lakik), hogy szembaját orvosoltassa. Kezelő orvosának jelentette ki aztán, hogy szeretne mielőbb meggyógyulni, mert már értesítették, hogy *készüljön Szatmárra* *Papp Béla* kivégzésére.

— **Lemondott hitközségi elnök.** *Dózsa Sámuel* dr, ki a makói izralita hitközségnek 21 évig volt elnöke, ezen tiszttségéről leköszönt. Mivel pedig az elnök lemondásával a hitközség képviselőjének lemondása is együtt jár, a makói izr. hitközségnél a közeli napokban elnök-és képviselő választás is lesz.

— **Vasuti baleset történt** ma délben a *galántai* állomáson. Mint tudósítók táviratozza, hibás váltoállítás következtében a tehervonat kisiklott s kilencz kocsi összetört. Emberéletben nem esett kár. A baleset feltartóztatta a bécsi gyorsvonatot is, mely egy órai késéssel érkezett Budapestre, hol a vonatot már nagy aggodalommal várták. A vonat Galánthán ma déli 1 óráig csak átszállással birtak közlekedni, akkor azonban az egyik sínpart szabaddá tették s holnap már remélhetőleg az egész közlekedés rendesen történhetik.

— **A megszabdalt vivómester ügye.** Még mindig húzódik az a kinos ügy, amely *Reiner* Károly szegedi 46. gyalogezredbeli százados és *Agrima Gyula* ottani vivómester között ismer-

tes éjféli afférből keletkezett. A százados részéről ma bűnvádi panaszt kért a büntetőbíró-ság *Agrima Gyula* ellen, mert ez azt állította, hogy a százados „hasba rugta.” Ez állításban a százados rágalmazást lát s ezért keres megtorlást a büntető bíróság előtt.

— **Fizetése képtelenség Ujszentannán.** *Allerhand* Károly *ujszentannai* kereskedését, mely mindössze két év óta áll fenn — mint tudósítók jelenti — ma becsukták. 70,000 korona adóssággal szemben a meglévő áru alig ér néhány száz koronát, mivel a meglévő portékát *Allerhand* már végeladáson elkótyavetyélte.

— **Családi dráma.** *Gráczból* jelentik, hogy ott ma reggel a *Puntigam* folyóban négy, erős kötéllel egymáshoz kötött női hullára akadtak. Egy anya és három leánygyermeke volt a szerencsétlen áldozat. A vizsgálat megállapította, hogy négy hete lehettek már a víz alatt.

— **Történet egy siketnémáról.** Kolozsvármegye egyik járásának főszolgabírói hivatalához bekísértek a minap a csendőrök egy földönfutó koldust, ki mint siketnéma igyekezett meglágyítani az emberek szívet egy kis alamizsnáért. A környéken sok ilyen koldus bolyongott már, akiről azután kisért, hogy nem siketnéma s csak színlelik ezt a testi fogyatkozást a könnyen hívó emberek előtt. A szolgabíró az elébe kísért koldus siketnémaságában is kételkedni kezdett s nem is ok nélkül, mert a vallatás alatt egyszerre megszólalt a jámbor. A főszolgabíró meg is jegyezte aztán mosolyogva:

— No, ugy-e, kigyógyítottalak a bajodból?

— Ki bizony, instálom. Nem is leszek én többet siketnéma.

A főszolgabírónak, ki vidám, tréfakedvelő ember, furcsa ötlete tamadt most. Rákiáltott a koldusra:

— De bizony egy félórarg siketnéma maradsz s jaj neked, ha meg mersz szólalni, ameddig én fel nem hatalmazlak rá.

— Igen is, értottem, — felelte a siketnéma.

A szolgabíró ezután becsengette a hajduját s megparancsolta neki, hogy a föld alól is kerítse elő a járási orvost. Nem sok gondot okozott a hajdunak a keresés, hamarosan ráakadt a doktorra a kaszinóban s vitte magával sietve a főszolgabíróhoz.

— Miért bontottad meg a pártit? — zúgolódott a doktor. — Valami nagy baj van?

— Halaszthatatlan, kedves doktorkám — mondotta komolyan a főszolgabíró. — Légy szives, vizsgálj meg ezt a siketnéma koldust, hogy csakugyan siketnéma-e?

A doktor, kiből pedig már annyiszor üzött tréfiát a főszolgabíró, mit sem sejtve, szorgos vizsgálat alá veszi a siketnémat. Benéz a torkába, a fülebe, megtapogatja mellét, oldalát, azután a tudós határozottságával jelenti ki?

— Ez az ember olyan néma, mint a sir, olyan süket, mint a föld.

— Na jó. Ird meg hát neki az orvosi bizonyítványt, hadd koldulhasson szegény siketnéma békeségben.

A doktor készségesen engedelmeskedett, nyomban megírta a bizonyítványt, amelyet azután e szavakkal nyújtott át a főszolgabíró a „hitelesített siketnémának”:

— Nesze, itt az írás. Most köszönd meg szépen a tekintetes doktor urnak a sziveséget.

A siketnéma odalépett a doktor elé, mondván: — Kezét csókolom a tekintetes főorvos urnak, köszönöm szépen . . .

Tovább nem mondhatta, mert a doktor dühösen ragadta meg a kilincset s úgy bevágta maga után az ajtót, hogy rengett belé a ház.

— **Ismét gyanus megbetegedés.** A *Hamburgscher Correspondent* jelenti: Azon a gőzösön, amely vasárnap érkezett ide Glasgowból, egy matróz azzal jelentkezett az orvosnál, hogy torkbaja van. A beteget alaposan megvizsgálták és megfigyelés végett a közkórházba vit-

ték, a hol majd konstatálni fogják, hogy jelentéktelen torokgyuladással vagy pedig komolyabb természetű betegségről van-e szó. Óvatosságból azokat az embereket, a kikkel a beteg matróz érintkezett, megvizsgálták, de egyikükön sem találtak gyanús tüneteket. A tett intézkedések tisztán óvórendszabályok.

— **Lipót Szalvator léghajón.** *Lipót Szalvator* főherceg ma reggel 8 órakor a „Wien“ nevű léghajóval Bécsben felszállott. A léghajót melyet *Hinterschwitzer* százados vezetett, délután 2 órakor ereszkedett le Bisenz város közelében. Az ut igen sikerült volt; a léghajó 3500 méter maximális magasságot ért el.

— **A titkos nemzeti liga.** A napokban tetünk említést arról a merényletről, melyet *Götz János* volt országos képviselő ellen intéztek Lembergben. A *Slovo Polskie* szerint most kiderítették, hogy a *tarnowi* gimnázium hallgatói „nemzeti ligát“ alakítottak pár évvel ezelőtt és nagyon valószínű, hogy e liga tagjai játszottak közre e merényletnél. A liga alapszabályaira is ráakadtak. Ma már több fiatal tanulót tartóztattak le.

— **Aki a szentekkel barátkozik.** *Csák István* tenkei gazda tizennégy esztendő fia néhány hét óta naponta esteli hat órakor önkéntelenül mély álomba merül, melyből lehetetlen felkeltetni. A gyerek pontosan este 6 órakor alszik el s mély álma egy óra hosszáig tart. Álmában folyton hangosan beszélget és pedig a menybéli szentekkel, ahogy már erre példa volt elég. Igen érdekes, hogy a hozzá intézett kérdésekre alvás közben is korrekt feleleteket ad, sőt ő maga is intéz kérdéseket a körülötte állókhoz s egyiknek is, másiknak is átad egy-egy üzenetet, a mit, úgy mondja, a menybéli szentektől hozott. Megtörténik, hogy olykor-olykor felriad csodálatos álmából, a kezeivel irtózatatosan hadonáz, mintha rékmépeket üzne le, de ez csak egy pillanatig tart, mert önkívületbe merül s tovább alszik, míg rendes alvási ideje — egy óra — letelik. Midőn aztán felébred semmi baja, mintha nem történt volna vele semmi különös, a történetekre nem emlékszik, sőt arról sem bir fogalommal, hogy tényleg aludt-e. A környék babonás népe valósággal özönlik most már *Csák István* gazduram házához a csoda gyereket látni. A jámbor vidéki nép szentül meg van győződve, hogy a *Csák István* gyerekeivel valami különösen kedves csodát tett a teremtő. Áhitatos, babonás félelemmel veszik körül az alvó gyermeket és tulboldognak érzi magát az a halandó, kinek álmában holmi üzenetet ad át a fiu. A babonás nép sehogy sem ad hitelt az orvos diagnózisának, mely szerint a különben is gyöngye gyermek *katalepsiá*-ban szenved, ami az agyidegrendszer káros elváltozásából ered. A hiszékeny nép napról-napra süröbben zárandokol az alvó fiúcskához, úgy hogy a *Csák István* háza már a szomszéd megye egy nagyrészének is valóságos bucsujáró helyévé lett. Az idegbeteg fiúcskát, akinek *Csák Ferencz* a neve, a közeli napokban Nagyváradra viszi az édesapja gyógyítás végett az irgalmas rend kórházába.

— **Isten-ítéletet kért.** Hirt adtunk már a fibisi gyilkosságról, a hol *Zorlenczán Péter* odaváló gazdaember nejét forgópisztolylyal lölte. *Zorlenczán* három év óta élt különválva nejétől, a ki *Sofé Györggyel* folytatott bűnös viszonyt. A temesvári kir. törvényszék vizsgálóbírósa már megejtette a helyszínen a vizsgálatot. A férj töredelmesen bevallotta tettét. Mikor a vizsgálóbíró kérdezte, hogy miért ölte meg nejét, a férj azt válaszolta:

— *Isten ítélte így akarta . . .*

Azután ki is magyarázta Istennek vélt ítéletét a megtört férj.

— **Bíró ur, könyörgöm** — szolt a szerelmitas férj — hallgasson meg. Nagyon szerettem a feleségemet és ez tett gyilkossá. De megnyugszom az ítéletben, melyet isten akart. Ugy volt, hogy kimentem a szőlőkbe a forgópisztolylyal és Istent hívtam segítségül, akarja-e, hogy elpusztítsam a hűtlen nőt. Eg-

nek tartottam a fegyvert és czéloztam. Ha elsül, akkor bűnös és meg kell halnia, ha nem sül el, úgy én vagyok az oka mindennek . . .

A forgópisztoly elsült és így lett gyilkos *Zorlenczán*, a ki isten ítéletét kérte s most emberek fognak fölötte itélni.

— **Inzultált ujságíró.** *Essrich J.* becsületes czipész-mester Kolozsvár városában és egy pár czipőt készített lovag *Korber Imre* joghallgatónak. Szombaton délután történt, hogy *Essrich* elment a római katolikus szemináriumba és követelte a czipő árát. Pénz azonban nem volt, *Korber* tehát kidobta a susztert, azonfelül meg is pofozta. Az esetnek híre terjedt, de nehogy tovább szellőztessék, *Korber* fölment az *Ujság* című napilap szerkesztőségébe s kérte a szerkesztőt, hogy ne írják meg a dolgot. A szerkesztő ezt megígérte s ígéretét meg is tartotta. Hétfőn azonban a *Magyar Polgár* körülményesen leírta az egész ügyet, sőt közzétette azt a látéletet is, melylyel a mester a kapott könnyű testi sértéseket bebizonyította. *Korber* elégteltelt kért még aznap a lapnak illető munkatársától. Amde ez eset folytán az *Ujság* is feloldva hitte magát az ígéret alól, szintén megírta az esetet és elítélte *Korber* eljárását. *Korber* ma délután a korzón *Szász Odön* ujságírót, *Szász Károly* püspök unokaöccsét, ki az *Ujságban* szellőztette a suszteraffairet, korbáccsal inzultálta. *Szász* a botját törte szét támadója hátán. Az ügyt holnap párbajjal fogják elintézni. A kolozsvári suszterek különben brzasztoán fel vannak háborodva egy kartársuknak ilyenén inzultálása miatt. Az ujságírók is gyülekezni fognak ez affaireből kifolyólag, mert különösen érdekes, hogy ez rövid idő óta immár a második eset, hogy ujságírót inzultáltak hivatása teljesítése miatt.

— **Pohárköszöntő a halálra.** Háromezer ember jelenlétében ölte meg magát a melbournei színpadon *Keczer Gusztáv* drámai színész. *Keczer* régóta szerette *Corelli Edit* kisasszonyt, a színház ünnepelt szerelmes színésznőjét, szerelme azonban viszonzatlan maradt. Az Olympia-színház nemrégiben egy „Athéni nász“ című klasszikus tárgyú tragédiát fogadott el. Ennek a darabnak a meséje rendkívül hasonlított *Keczer* szerelmi történetéhez s az a szerep, melyet néki a darabból kiosztottak, mindenképpen ráillett. Az első előadásra szorongásig megtelt a nagy színház. Az első felvonásban *Alekszandrossz* megszereti *Helénát*, kinek szerepét *Corelli* kisasszony játszotta s megkéri a kezét. *Heléna* igent mond. *Philipposz*, az ifju költő, aki halálosan szerelmes *Helénába*, de kosarat kapott tőle, véletlenségből tanuja ennek a szerelmi jelenetnek és szédülten tántorog el. A második felvonásban *Heléna* megkéri, hogy mondjon felköszöntőt az eljegyzés lakomáján. A költő habozik, de még sem tudja a menyasszony gyöngédtelen kérését megtagadni s megígéri, hogy elmondja a felköszöntőt. A násznép aztán lassankint összegyül s elhelyezkedik. Mielőtt a gyümölcsöt az asztalra hoznák, föláll *Philipposz* s elfogult hangon kezdte:

— A halhatatlan istenekre emelem poharamat, melyben Athénnek legrégebb bora csillog.

Mind kiálták borukat s a költő (*Keczer*) folytatta:

— A miloszi Vénusz istennőre és *Erosz* istenre emelem poharamat. Éljen a szerelem, melyet ők oltottak a szívünkbe! Éljen a szépség, melyet a nő arcára leheltek!

A násznép fölállt e szavak után és föl emelte poharát. *Philipposz* magasra emelte a serlegét és még egyszer szolt:

— *Ifju halál, ezt rád köszöntöm!*

Kiitta borát és nyomban összerogyott — holtan. A közönség hatalmas tapsvihart rögtönzött a hatásos jelenet után, a színpadon azonban leírhatatlan zavar támadt. Rögtön lebocsá-

tották a függőnyt s a közönséget értesítették a szerencsétlenségről. Az orvos megállapította, hogy a borban sztrichnin volt és *Keczer* zsebében meg is találták levelét, melyben kijelenti, hogy nem akart tovább élni.

— **Óriási légsúlymérő.** Párisban a napokban a St.-Jaques-toronyban óriási barométert állítottak fel. A műszer magassága 12'65 méter és oszlopának átmérője 20 milliméter. Fes-tett vízzel van megtöltve, melynek felszínét olajréteg zárja el. Földünkön a levegőoszlop egyensúlyban tartásához tudvalevőleg 760 mm. magas higany-oszlopra van szükség; ha azonban higany helyett vizet használunk, úgy a vizoszlopnak természetesen jelentékenyen hosszabbnak kell lennie; mert a higanynak 13 $\frac{1}{2}$ -szer nagyobb a fajsúlya, mint a vízé. A vizoszlopnak a légnyomás változásával beálló emelkedése és esése (játéka) azonban ilyen hosszú viz-barométerben sokkal nagyobb (13 $\frac{1}{2}$ -szer olyan nagy) lesz, mint a higany-barométerben, ami a légnyomás változásának sokkal pontosabb megfigyelését teszi lehetővé.

— **Pinczetűz.** A Szabadság-tér 10. számú *Schreyer*-féle ház pinczéjében tegnap tűz ütött ki. A pinczében felhalmozott zsiradék égett, a tűzoltóknak azonban hamarosan sikerült a veszedelmet elfojtani.

— **A brutális fivér.** *Schuster* István csepeli kőműves mester pár nappal ezelőtt összeszólalkozott az apjával. Már-már tettelegességre került a dolog, de *Schuster* István nem akart veszekedni, a szomszéd szobába menekült. Rövid idő múlva hazatért a másik fiu, *Schuster* Ferencz ácsmester, s ennek az öreg elpanaszolta a dolgot. *Ferencz* erre kapanyelet fogott, s bement bátyja után, s azt úgy elverte, hogy félholtan hozták a Rökus-kórházba. *Schuster* Ferencz ellen folyik a vizsgálat.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

A bankár ur üzelmei.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, november 8.

Módfelett érdekes dologról adnak hírt a mai berlini lapok, melyek egy rendőrhadnagy-nak és a bűnügyi osztály vezetőjének bűnös üzelmeit leplezik le. Egy kriminális ügy tárgyalásán pattant ki a titok, melyről most egész Berlin beszél.

Az érdekes esetről a következőket jelentik:

Sternberg Agoston bankár volt. Berlin pénzügyi világában érdekes eseteket tudnak arról, hogy miként szokott a bankár ur nagy üzleteket kötni és lebonyolítani.

Ezek között a következő eset áll első helyen. Egy napon egész csomó pénzügyi kapacitást és ujságírót hívott meg *Oelheimba*, ahol nagy petroleumforrásnak jött nyomára. A vendégek megérkeztek és a petroleumforrást megtekintve, örömmel és lelkesedéssel látták, hogyan tör a magasba a földből kibugygyanó olaj. Nyomban részvénytársaságot alakítottak, de az *oelheimi* forrás csakhamar bedugult. A részvényesek dühöngtek, de az keveset használt.

Sternberg urat, aki jutalékát már előzőleg bezsebelte, nem is közelíthették meg, mivel irodáját két hatalmas vadászkutyával őriztette, a melyek a közeledőt nyomban lekapták a lábáról. Maga az iroda helyisége valóságos fegyvertárnak látszott. Miután vele ilyen körülmények között elbánni nem tudtak, a szidalmazáshoz folyamodtak. Ez volt egyedüli elégtételük.

Ilyen körülmények között a bankár ur nem örvendett nagy népszerűségnek. De ellenségeinek is el kell ismerni, hogy *Sternberg* ur nagyon okos ember, valódi finánczseni. Vagyona 28 millió márkára becsülik.

Amihez Sternberg hozzáfogott, az mind pénzt, sok pénzt hozott neki. Vagyonát még akkor is tudta szaporítani, mikor vizsgálati fogságban ült: sörfőzdét vásárolt és az is hozott néhány százezret a konyhára.

Es ezt a 28 milliócskát akarta a rendőrség elkobozni a bankártól. Kezletnek elég nehéz volt ez az akarat.

Egy napon arra a fölfedezésre jutott a rendőrség, hogy a bankár hivatalában nyilvános mulatóhely van. A rendőrség egy újságcikk által jutott erre a fölfedezésre. Fiatal leányok jártak ide, azzal az ürügygel, hogy egy festőhöz mennek. A rendőrség kutatott a festő után és végre sikerült is azt elcsipnie Sternberg ur személyében. A bankár ur nem is tagadott, de úgy vallott, hogy a hölgyek között egy sem volt olyan, aki 16 évesnél fiatalabb lett volna.

A rendőrség tovább kutatott és végre rá is akadt két leányra, az egyik 13, a másik 15 éves volt, akik Sternberget, mint „nagybátyjukat” ösmerték. Különösen egy kis iskolás leány tett ellene súlyos váilomást.

A kutatás azonban nem ment oly könnyen, mivel Sternberg barátaival egyetemben ezalatt minden nyomot eltörült. A tanuk legnagyobb részét az újvilágba küldték ki, míg az ellenszegülőket pénzzel, sok pénzzel birták hallgatásra.

Es amikor Sternberget elfogták, barátai még nagyobb erélylyel folytatták a megvesztegetést. A rendőrség erre barátait is elfogta és a kulisszák mögött lázasan folyt tovább a munka.

A törvényszék zárt ajtók mögött tárgyalva, egy évre ítélte a vádlottat, de mivel az egyik piszkos eset nem volt eléggé világos, a pör revíziójának helyt adott.

Ma volt az ügyben a második tárgyalás. Ezuttal a törvényszék azonban elővigyázatlan volt, mivel megengedte a sajtó képviselőinek a megjelenését. De ha tudta volna az elnök, hogy mily meglepetésre lesz kilátás, bizonyára szigoruan zárt ajtók mögött tárgyalta volna.

Sternberg ur ugyanis fent a tárgyaláson vesztegetni akart. Egy rendőrhadnagyot és a bűnügyi osztály vezetőjét állította pellengérré ezuttal Sternberg. Egy közönséges, de becsületes rendőr — aki nem engedte magát megvesztegetni, leplezte le a vesztegetni akaró bankárt.

Nagy kíváncsisággal néznek most az új bűnügy letárgyalása elé.

A berlini rendőrség panamájának ügyében folytatólag még azt jelentik, hogy Meerscheidtot, a bűnügyi osztály vezetőjét, ma ismét kihallgatták, aki azonban csökönyösen tagad.

A Berliner Correspondenz jelentése szerint Meerscheidt-Hüllessem igazgatót hivatalától fölfüggesztették. A vizsgálat erélyesen folyik.

NAPIREND.

November 9. Péntek. Róm. kath. naptár: Tivadar. — Protestáns naptár: Tivadar. — Görög-keleti naptár (október 27.): Nesztor vértanú. — A nap két 6 óra 44 perc, nyugszik 4 óra 14 perc. — A hold két 6 óra 31 perc, nyugszik 9 óra 19 perc.
Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 768.1 milliméter, délután 2 órakor 767.6 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 9.6, délután 2 órakor C° + 13.9. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 4, délután 2 órakor DK. 4. — Felhőzet reggel 7 órakor félborult, délután 2 órakor derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.
Időjósítás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Enyhe, jelentékeny csapadék nélkül.
Szabadságharcol emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.
Kölcsönkönyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11¹/₂—12¹/₂ óráig. Helyiség: Ereklie-muzeum helyisége mellett ülésterem.
November 10. Az aradhegyvidéki turista-egyesület társas estélye 1/2 órakor (Vass étterem). — A Kölcsey-egye-

sület hangversenyyel egybekötött fölolvásó-estélye délután 4¹/₂ órakor (Városház.) — Gőzgépközlekedők és kazánfűtők vizsgálja. — Az aradi székelyasztaltársaság háziestélye (Vadember.)

November 12. Körorvosválasztás M.-Radnán.
November 14. Városi közgyűlés délután 4 órakor.
November 17. A Kölcsey-egyesület hangversenyyel egybekötött fölolvásó-estélye délután 4¹/₂ órakor (Városház.)
November 18. Müttermüller József gordonka-hangversenye délután 5 órakor (Fehér Kereszt.)
November 24. A Kölcsey-egyesület hangversenyyel egybekötött fölolvásó-estélye délután 4¹/₂ órakor (Városház.) — Körorvosválasztás Borossebesen.
December 1. A Kölcsey-egyesület hangversenyyel egybekötött fölolvásó-estélye délután 4¹/₂ órakor (Városház.)
December 8. A Kölcsey-egyesület hangversenyyel egybekötött fölolvásó-estélye délután 4¹/₂ órakor (Városház.)

Az őszi idényre ajánlom több mint 30,000 kötetből álló kölcsönkönyvtáramat,

melyben a magyar, német, angol és francia irodalom minden számottevő újdonsága megjelenés után azonnal több példányban kapható. A könyvtárt olyképpen egészítettem ki, hogy abban a magyar, német, francia és angol nyelven megjelent bármely jeles mű képviselve van. Az új, sok ezer újdonsággal és pótlásokkal bővített egy betűrendbe szedett, teljes magyar jegyzék most jelent meg s azzal bárkinek szívesen szolgálok díjmentesen s azt kívánatra vidékre is bérmentve küldöm. — Vidéki bérlok is a legfigyelmesebb kiszolgálásban részesülnek s tetszés szerinti mennyiségben kaphatják a legújabb és legérdekesebb műveket.

Havi kölcsöndíj 1 kor. 20 fillér, vagy kötetenként fizetve 8 fillér. — A könyvek újak és tiszták.

Kiváló tisztelettel

KERPEL IZSÓ

kölcsönkönyvtára

ARADON, Atzél Péter-utca 1. sz. (az udvarban.)

Ugyane czég

Andrássy-tér 20. szám alatti könyvkereskedése

méltányos árban vásárolt használt könyveket és egész könyvtárakat, valamint átjatszott zongora-, hegedű- és cimbalom kottákat és iskolákat is.

Ugyanitt egy jó erkölcsű fiu mint tanuló alkalmazást nyer.

KOZGAZDASAG ES KÖZLEKEDES.

Budapesti árú- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, november 8.

Délitőzsde. A buzakinálat mérsékelt, vételkedv gyöngé. Bányadt irányzat mellett néhány ezer métermáza került forgalomba, 5 fillérig olcsóbb árakon. Egyéb gabonaneműek elhanyagoltak. Időjárás derült.

Zárul 12 órakor:

Buza 1901. áprilásra	7.64—7.65
Buza októberre	—
Rozs 1901. áprilásra	7.22—7.23
Zab 1901. áprilásra	5.53—5.54
Tengeri 1901. májusra	5.02—5.03
Repce októberre	—

Zárul 5 órakor:

Buza 1901. áprilásra	7.59—7.60
Buza októberre	7.84—7.85
Rozs 1901. áprilásra	7.19—7.20
Zab 1901. áprilásra	5.54—5.55
Tengeri 1901. májusra	5.01—5.02
Repce októberre	13.20—13.50

Zárul 5 órakor: korona

Osztrák hitelrészvény	664.75
Magyar hitelrészvény	663.30
Lezámitolóbank részvény	430.—
Rima-Murányi vasmű részvény	483.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	665.—
Közuti vasut	596.—
Városi villamos vasut részvény	276.—

S z e s z ü z l e t.

— November 8. —

Ma! jegyzéseink: Készárt nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona, finomított szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona, hordó nélkül per 100 liter 70, beleértve 70 korona fogyasztási adót. Száritott moslék 12 korona 50 fillér mmázsanként.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— November 8. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felül sulyban — fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fialat nehéz páronként 320 kilogrammon felül sulyban 96 — 98 fillérig. Fialat közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 96 — 98 fillérig. Fialat könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 96 — 98 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felül sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felül sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felül sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felül sulyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig. Romániai eredetű (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felül sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokászerü levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. Szokászerüleg a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadónak.

Sertéslétszám. November 5-én volt készlet 35657 darab, november 6-án főlhajtott 700 darab, november 6-án elszállított 901 darab, novembr 7-én maradt készletben 35456 darab. Uzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti árú- és értéktőzsde.

Budapest, 1900. november 8.

Magyar aranyjaradék 4 ⁹ / ₁₀	95.75
Magyar koronajaradék 4 ⁹ / ₁₀	90.30
Magyar arany 4 ¹ / ₂ 0/0	99.50
Magyar ezüst 4 ¹ / ₂ 0/0	98.—
Magyar keleti vasut	96.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	91.75
Magyar italmegváltási kötvény	98.30
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyereményosjegy kölcsön	164.—
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	139.50
Osztrák papírjaradék	97.25
Osztrák jaradék ezüst	97.—
Osztrák jaradék arany	95.50
Koronajaradék	98.25
1860-iki államsorsjegyek	132.—
Osztrák-magyar bankrészvény	1695.—
Magyar hitelbank részvény	663.50
Osztrák hitelintézet részvény	661.75
Osztrák-magyar államvasut	663.50
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.21
Német birodalmi marka	117.60
London	240.60
Páris	90.70

= Fizetéseképtelenségek. A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetéseképtelenségeket jelenti: Montareanu A., Bukarest. — Schner és Mann bef. férfisزابók. Bécs. — Machata Miklós, Billéd. — Glück Nándor I. kereskedő, Budapest. — Löwy Zsigmon, Nagy-Szombat.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADROL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsing délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnág este 6.35	Személyvonat este 8.57
Gyorsvonat este —	Gyorsvonat délelőtt 8.23
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat d. u. 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.08
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

REGENY-CSARNOK.**A kétlelkű ember.**

— Regény. —

Irtá: **Groller Balduin.**

Az Aradi Közlönynek fordította:

Radó Issó.

[22]

(Folytatás.)

Lőrincz szólan, lehangolt lett. Ha Scarpi nem egyezik bele, akkor természetesen nem megy a dolog; de, hogy bolondság volna az egész, azt nem hitte el. Hiszen ha ő maga rajzolni tudna, megmutatta volna már, hogy bolond dolog ez vagy sem, de így — semmit sem tehet. Egy ember nem tudhat mindent. Ő Scarpi művészetét nem becsülte túl, de utóvégre — amit Scarpi tudott, azt is tanulni kellett és ő pedig ezt nem tanulta.

Scarpi fejében jobban motoszkáltak a gondolatok, mint ahogy modellje előtt azt elárulhatta. Izgatta a probléma nehézsége és az a nagyszerű kilátás, melyet a szerencsés megoldás nyújthatott. Ha vagyona lenne — gondolta — nemcsak, mint művész, hanem, mint ember, mint személyiség is másként állana itt. Mily nyugodt megfontolással állt előtte most Alexandrine. Miért? Minő jog miatt? Mert ő csak szegény művész volt.

Oh, mily kinosan markolt szívébe ez a nyugalom! Ez a nyugodtság és biztonság, amelylyel a szolgáló, a lakáj fölött állunk. Hogy szerette volna kipróbálni őt, vajjon e hideg nyugalom akkor is tartana még, ha mesés gyémántszert rakna lábai elé, vagy ha vállalkozásához százezer forinttal hozzájárlna. Akkor mint ember is tökéletes lenne és nem tekintenének reá, mint oly emmberre, aki teljesen veszélytelen.

Azok a gazdag emberek, — a Riegleréket sem véve ki — beképzelik maguknak, hogy nekik joguk van mindenhez. Ők azt mutatják, hogy az embert belső értéke és nem vagyona után itélik meg. És hogy csalják önmagukat. Mert szívük mélyén ott van e mammon, a pénz bálványa és akinek semmije sincs, az előttük: jelentéktelen, veszélytelen semmi.

Scarpi eljött az első tárgyalásra, melyet a Riegler palotában tartottak Alexandrine tervének ügyében, de anélkül, hogy tisztában lett volna azzal, hogy milyen álláspontra helyezkedtek. A dolog különben sem érdekelte őt. Az utóbbi időben sok minden foglalta le az ő gondolkodását. Aztán meg különös barátjának zemélye és tervei — egész más irányt adtak gondolkodásának.

A tárgyalás csak Scarpira nézve volt az első, a többi résztvevők: a báró, Alexandrine, kormánytanácsos és a rendőrhadnagy már égen dolgoznak e terven és nagy előrehaladást tanúsítottak az előtanulmányokban és az előmunkálatokban. Scarpi eleinte tehát hallgatott és figyelt és nagyon hamar meggyőződött, hogy ebben az esetben ez nagyon bölcs politika volt. Világosan látta, hogy miután a szaklában tudása nagyon is fogyatékos — okos aditvánnyal amúgy sem léphetne föl. Esetleges intései, tanácsai nagyon hamar elárulnák a laikusok. Ha meg az ellenzék pártjára állna, nemcsak a fölsülésnek, hanem annak is lett volna, téve, hogy Alexandrine kegyeiből esik. Annyira át volt hatva hivatásától és oly komolysággal és értelmességgel dolgozott nagy kívánsággal, hogy rendes beszédmodorával nem járt volna szerencsésen. Alexandrine e kérdésben előságtos fanatikus volt.

De minél nagyobb betekintést nyert a dologban, annál inkább növekedett érdeklődése. Miután már egy teljes órát hallgatott, meggyőződött arról, hogy ellenkező nézetekkel föllépni nemcsak ügyetlenség, hanem igazságtalanság is volna. Mert jó és szép ügy volt az, mert Alexandrine oly nagy komolysággal föllépett.

Egyelőre a menhelyet száz személyre rendezték be. Ennek költségeire Alexandrine ötvenezer forintot kapott. A két szakember egyetemesen állapított, hogy egyelőre ennyi elegendő. Ez összeg felét az építkezésre, berendezésre és az intézeti kertre míg a másik felét a föntartásra és költségek fedezésére fordítják. Ez összeg csekélynek mondható, az igaz, a menház lakói munkájuk által kell, hogy

fedezzék az eltartásukért járó összegnek legalább egy részét, amíg elfogadható álláshoz jutnak. A házimunkákat is ők végzik, azonkívül osztályok lesznek: fehéreművek himzésére, szabóságra, mosásra stb. Ennek jövedelmét is a kezelés költségeire fordítják.

A intézet igazgatását Alexandrine maga akarta átvenni. Csodálatos, mily odaadással szentelte magát e fiatal leány a magaválasztotta hivatásnak.

A kormánytanácsos négy heti szabadságot kért és ezalatt Alexandrine költségén körutat tett Német- és Franciaországban, Belgiumban és Angliában, hogy a rokontermészetű intézeteket tanulmányozza.

Hazatértekor tanulmányutjának eredményét terjedelmes jelentésben terjesztette elő, mely függelékül részletes statisztikai kimutatást tartalmazott. Ezt Melk dr. dolgozta ki és a kis művet ő rendezte sajtó alá is.

Az intézet tervei elkészültek tehát. A báró mérnöke készítette azokat a kormánytanácsos utmutatásai nyomán, Alexandrine és két tanácsadója nem tudtak természetesen arról, hogy a mérnök a bárótól utasításokat nyert arra nézve, hogy a terveket egy nagy földdarabhoz mérten készítse el. A Rossanerländen nagy fatelepe volt egykor a bárónak, ezen a helyen akarta ő az új épületet építtetni. Kellemes és örvendetes meglepetést kellett tehát, midőn a báró az egybegyűltek előtt kijelentette, hogy a szép cél mielőbbi elérhetéseért ajándékozza azt a helyet.

Alexandrine e kijelentés után nyakába ugrott és csókokkal halmozta el édes atyja arcát.

— Most gazdagok vagyunk, uraim — mondotta örömpesve Alexandrine — munkánk minden időkre biztosítva van. Ha nem lenne oly furcsa, úgy a papát kellene elsősorban a dísztagok közé választani.

— Azt csak hadd el — szólt elutasító mozdulattal a báró — a dolog komoly és mi nem akarjuk magunkat nevetségessé tenni. Talán arcképemet is fel akasztanátok az intézet üléstermében? Hiszen tehetitek is. Scarpi barátomnál is elég képet rendeltem. Csak nem kívánjátok, hogy ezt a művészt szerencsétlenné tegyem azzal a rabmunkával, hogy örök életére Riegler bárót fessen?

— Oly nagy bűnös vagyok, báró ur, — felelte Scarpi — hogy még egy pár évre néhány „Riegler” megérdemelnék.

— Jó, jó, kedves barátom. Bolond dolgot nem fogunk elkövetni. Ha leányom valamire vállalkozik, csak segíthetek a kivitelben neki? Anélkül, hogy ezért kinevessenek. Vagy nem?

(Folytatása következik.)

Városi színház.

Bérlet 41. sz.

Páratlan.

Pénteken, 1900. évi november hó 9-én.

A báránykák.

Operette 3 felvonásban. Irtá: Lierat Armand. Fordította: Makai Emil. Zenéjét szerző: Varney.

SZEMÉLYEK:

Badurel . . . Fenyéri Mór.	Alice Rédel Szidi.
Christián . . . Rubos A.	Grobichon . . Felhő Rózsi.
Pifferlin Erczkövy K.	Germaine . . . Parlagi K.
Joseph Nyilassi M.	Marcelle . . . Bilik Emma.

Kezdete 7 órakor.

IDEGENEK ARADON.

— November 7. —

Fehér Kereszt szálloda. Iyorkes József mérnök Budapest. — Brenner Márton főmérnök Budapest. — Weisendorfer Márton intéző Mezőhegyes. — Szilvásy Andor birtokos Déva. — Rometyuel György esperes Déva. — Weisz József utazó Bécs. — Reichardt József utazó Bécs. — Labovitz Nándor utazó Bécs. — Rotter Zsigmond utazó Budapest. — Kendő Simon utazó Bécs.

Központi Szálloda. Jánosy Ottó gazdasz Acscza. — Dr. Vizaknay Antal oszt. tan. Budapest. — Hartig Sándor műszaki tan. Budapest. — Pain Károly jegyző Kigyós. — Kern Lipót kereskedő Bécs. — Bauer Ernő intéző Borosbes. — Grünwald Henrik kereskedő Budapest. — Bach Ignácz utazó Bécs. — Schebath Richárd utazó Fiume. — Dr.

Imre László ügyvéd Eperjes. — Freud Henrik mérnök Nisch. — Stankovics Iván mérnök Belgrad. — Schund György utazó Bécs. — Löwy Ignácz utazó Bécs. — Zentler Alfréd utazó Bécs.

Vass Szálloda. Knauer József jzó Petris. — Kállay Gyula főbíró Ternova. — Jung Péter jzó Nádas. — Dán György jzó Tótvarad. — Bárdi Kálmán jzó Soborsin. Herskovics Lajos kereskedő Zám. — Herskovics Emil kereskedő Zám. — Deutsch Mór utazó Bécs. — Buttea Miklós és neje Kovaszincz. — Gros Mór utazó Brünn. — Wachtl József utazó Bécs. — Dozse Dániel sörgyári képviselő Kóbánya.

Nádor szálloda. Sztrazsa Konstantin gazdálkodó Sajtény. — Braun József kereskedő Szemlak. — Bartal Mihály gazdálkodó Makó. — Papp Imre vendéglős Makó. — Weisz Ignácz kereskedő Almás. — Buczurka József községi jzó Ottlaka. — Forovics Félix földbirtokos Varjas.

NYILTTÉR.*

Dr. Szalay Károly

ügyvédi irodáját 3122

Templom-utcza, Minorita-palotába

(Főlépcső, I. emelet, balra)

helyezte át.

Világhírű

oroszkaraván tea-fajok.**POPOFF K. & C. testvérek,**

MOSZKVA.

Több európai udvar szállítója.

Törzsenyilleg védve.

Védjegy.

Legfinomabb fajok,

eredeti csomagokban

ARAD és KÖRNYÉKÉN

csakis

VOJTEK és WEISZ

gyógyárú nagykereskedőknél kapható

ARADON.**Dr. Szöllösi Zsigmond**

ügyvédi irodáját

Pécskán

megnyitotta.

Müttermüller József

zene-conservatoriumi tanár

Aradon, 1900. évi november hó 18-án d. u. 5 órakor

a „Fehér Kereszt” nagytermében

MÜTTERMÜLLERNÉ-LENGYEL ERZSI

zongoratanárnő közreműködésével

Gordonka-Hangversenyt

rendez.

3129

Jegyek előre válthatók: ifj. KLEIN MÓR könyvkereskedésében.

1909-17—1900. XVII. sz.

Haszonbérbeadási

árverési hirdetmény.

Az aradi m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi hogy a Magyar pécskai rév vámszedési jogának az 1901. évi január hó 1-től 1906. évi december hó 31-ig terjedő 6 hat évi időre terjedő haszonbérbeadása tárgyában nála 1900. évi november hó 15-én délelőtt 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok útján nyilvános árverés fog tartatni.

Az aradi kir. adóhivatalnál bánatpénzül 450 korona készpénz vagy 570 korona értékű ovadékképes értékpapir teendő pénzügyi letétbe és az erről kapott letéti nyugta a szöveg első sorával keresztül irt egykoronás bélyeggel ellátott sajtókezüleg aláírt zárt írásbeli ajánlathoz csatolandó, ugyan- csak ide csatolandó a bérelői képességét, és vagyoni állapotot, igazoló helyhatósági bizonyítvány és az ajánlatok az árverés napjának d. e 10 órájáig az aradi kir. pénzügyigazgatóság főnökéhez nyújtandók be vagy küldendők be posta útján s bennök a megajánlott összeg számmal és betűvel tisztán kiírandó és világosan kifejezendő hogy ajánlattevő az árverés feltételeit jól ismeri

és azoknak magát feltétlenül aláveti.

Egyébb árverési és haszonbéri feltételek az aradi kir. pénzügyigazgatóságnál pénzügyi palota II-ik emelet XIII. számú szoba tudhatók meg.

Aradon 1900. év okt. hó-31.

3135

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Önkéntes árverés.

Az aradi 5383 sz. tjkvben A + 1. sor és 805. hrsz. a. felvett, Aradon, Deák Ferencz-utca 22. sz. a fekvő földszintes lakház, udvar és kert ma délután 3. órakor az igazságügyi palota 48. sz. helyiségében Beles János kir. közjegyző ur közbenjöttével megtartandó hagyatéki árverésen 13540 kor. kikiáltási ár mellett eladatni fog.

A bánatpénz 1354 korona. A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első, az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 15 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt és a harmadik ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt fizetendő, minden egyes részlet után az árverés napjától járó 6% kamatokkal együtt.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni.

Az árverés birói árverés joghatályával bir.

3147

Bármily színű haját

lehet 10 percz alatt szép feketére festeni a HAJÓS-féle

MELANOGEN-nel;

legjobb ólommentes, teljesen ártalmatlan hajfestőszer, ára egy adag egy frt.

TYÚKSZEM, SZEMÖLCS,

és mindenféle bőrkeményedés ellen a legbiztosabb hatású szer a Hajós-féle

ANAGALLIN,

— ára egy üveg 35 kr. —

NYILATKOZAT.

Igen tisztelt gyógyszerész Ur! Nem mulaszthatom el, hogy ezuton is hálás köszönetemet fejezzem ki Önnek az Ön által feltalált „Anagallin“-ért, melynek rövid használata után sikerült kellemetlen szemöleseiteimről megszabadulni. Különböző szerekkel már évek óta próbálgattam eredmény nélkül, míg az most végre az „Anagallin“-nal sikerült. Fogadja érte ismételtén köszönetemet. — Arad, 1900. okt. 27-én. Vidor Sándor.

Fenti szerek kaphatók csakis a készítőnél:

Hajós Árpád

gyógyszertárában

Arad, Andrassy-tér 22. sz., a megyeházzal szemben.

T. cz.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni, miszerint a

Salacz-utczai „KIS PIPA“ vendéglőmben

f. évi november hó 1. óta

a pilseni polgári sörfőzde alap. 1842-ben

— **világhírű** —

„pilseni ősforrás“

nevezetű söreit mérem ki.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozom, nem mulaszthatom el megjegyezni, hogy nemcsak ezen **világhírű és páratlan minőségű** tisztán és szakszerűen kezelt sörrel, hanem **kitűnő boraimmal**, valamint kifogástalan **magyar konyhával** is oda fogok törekedni, hogy a nagyérdemű közönség megelégedését megnyerjem.

Miért is nagyrebecsült támogatásáért esedezem. 86

Teljes tisztelettel

Szabó Kálmán,

vendéglős.

Felhívjuk a nagyközönség b. figyelmét a

báró HIRSCH MÓR

jótekonysági és önszegélyző egyesületre,

mely rendes tőrzstagjainak és ezek neje és gyermekeinek megbetegedésük esetén 3102

ingyen gyógykezelést, gyógyszereket és a beteg tőrzstagnak 10 korona heti segélyt ad.

A tag halála után az özvegynek vagy gyermekeinek az A osztályban 2400, a B osztályban 1200 és a C osztályban 600 koronát kitevő segélyösszeget fizet ki.

Méltánylást érdemlő esetekben a központi vezetőség rendkívüli segélyben is részesíti tagjait.

Különösen figyelmet érdemel ama körülmény, hogy az ország minden részében fiókirodáink és orvosaink vannak, tehát a tőrzstag, valamely helyről való elköltözés által jogait nem veszti el, hanem fiókirodáink székhelyén az egyesület által nyújtott összes kedvezményeket élvezheti.

Tagok felvételnek az A osztályba, nemre való tekintet nélkül, 40 éves korig, havi járulék 5.— korona és pótdíj 1.— korona.

Tagok felvételnek a B osztályba, nemre való tekintet nélkül 45 éves korig, havi járulék 3 40 kor. és pótdíj 70 fillér.

Tagok felvételnek a C osztályba, nemre való tekintet nélkül, 50 éves korig, havi járulék 2.60 kor. és pótdíj 50 fill.

F. évi november hó 10, 11, 12. és 13-án tagfelvételek eszközöltenek, a beiratási és orvosvizsgálati díjak elengedésevel, az aradi fiók irodájában (Erzsébet-körut 9. sz.)

709/1900. g. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir város gazdasági széke az árvaház részére 1901. évben szükséges czipók szállítása iránt folyó évi november hó 12-én d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási ár: 1. Egy pár uj czipőre 6 kor. — 2. Egy pár talpalásra 1 kor. 20 fill. — 3. Egy pár fejelésre 2 kor. 40 fill. — 4. Egy pár uj sarok készítésre 40 fill. — 5. Egy pár kapli készítésre 40 fill. — 6. Egy pár czugozásra 1 korona.

Bánatpénzül leteendő 100 korona készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, és csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van és ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek az árlejtést megelőzőleg a gazdasági tanácsnok urnál megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1900. évi november hó 5-iki üléséből.

Kiadta:
Vannay,
ajegyző.

Ékszertárgyak

ezüst evőeszközök és valódi schweiczi órák alkalmi vételnek által a legjutányosabb árban kaphatók. 2988

Ugyanitt arany, ezüstneműek és

— **ZÁLOGJEGYEK** —

legmagasabb árban megvétetnek

DEUTSCH IZIDOR

órák, ékszerész Templom-u., Minorita-palota.

Egyedüli és kizárólagos szőnyegraktár

DOMÁN SÁNDOR

Szabadság-tér 17.

Egyedüli és kizárólagos szőnyegraktár

DOMÁN SÁNDOR

Szabadság-tér 17.

Vadat

minden mennyiségben **vesz** a legmagasabb napi áron

Kemény Testvérek

kiviteli üzlete 3120

Nagy-Szalontán.

Üzlet áthelyezés!

Tudomására adom a nagyérdemű közönségnek, hogy

Párizsi Bazáromat

a Forray-utczából

Salacz Gyula-u. 1. sz. alá

helyeztem át,

a Központi kávéházzal szemben.

Mély tisztelettel 3153

WERSCHITZ K.